

Eindejaarsregeling 2025 – Versie internetconsultatie

Artikel I

De Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 2 wordt “€ 529” vervangen door “€ 547”.

Artikel I, onderdeel A (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De ingevolge artikel 1.5 Wet IB 2001 in artikel 2 URIB 2001 opgenomen minimumbijdrage in de kosten per kwartaal voor het in belangrijke mate onderhouden van een kind wordt per 1 januari 2026 geactualiseerd. Het voldoen aan deze onderhoudseis is van belang voor de toepassing van de woonplaatsfictie voor de inkomstenbelasting (artikel 2.2, derde lid, Wet IB 2001), de woonplaatsfictie voor de erf- en schenkbelasting (artikel 2, tweede lid, SW 1956) en het begrip ‘kind’ voor de Awir (artikel 4, derde lid, Awir).

De actualisatie van het bedrag van de onderhoudseis is niet wettelijk voorgeschreven, maar wordt in beginsel jaarlijks gedaan door aan het begin van het kalenderjaar het in het voorafgaande jaar geldende minimumbedrag te vermenigvuldigen met de aan het begin van dat kalenderjaar geldende tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 Wet IB 2001. Voor de actualisatie per 1 januari 2026 wordt het minimumbedrag daarom vermenigvuldigd met de aan het begin van het kalenderjaar 2026 geldende tabelcorrectiefactor van [PM]. Het minimumbedrag wordt als gevolg daarvan verhoogd van € 529 naar € 547.

B.

Artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef wordt “onderdeel f, en zevende lid” vervangen door “onderdeel g, en achtste lid”.

b. De in dat lid opgenomen tabel wordt vervangen door:

PM

2. In het vijfde lid wordt “achtste lid” vervangen door “negende lid”.

Artikel I, onderdeel B (artikel 37 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 37, eerste lid, URIB 2001, dat is gebaseerd op artikel 6.17, eerste lid, onderdeel h, Wet IB 2001, is de zogenoemde dieetkostentabel opgenomen. De dieetkostentabel bevat een limitatieve opsomming van de meerkosten die behoren bij de combinatie van ziektebeeld, aandoening en type dieet. Deze meerkosten zijn aftrekbaar als dieetkosten binnen de regeling voor uitgaven van specifieke zorgkosten. Een dieet moet wel als zodanig zijn voorgeschreven door een arts of diëtist om voor aftrek in aanmerking te komen.

De dieetkostentabel wordt per 1 januari 2026 geactualiseerd door het Nibud in samenwerking met de Nederlandse Vereniging van Diëtisten en het Voedingscentrum. De actualisatie heeft zowel betrekking op de diëten die zijn opgenomen in de tabel als het bedrag dat

als meerkosten in aftrek kan worden gebracht. De daarbij te gebruiken dieetrichtlijnen zijn onderhevig aan veranderingen. Nieuwe aandoeningen en nieuwe medische inzichten leiden tot nieuwe en gewijzigde dieetinzichten, hetgeen leidt tot nieuwe dieetbehandelrichtlijnen. Zo zijn er diëten die steeds gemakkelijker uitvoerbaar zijn met normale voedingsmiddelen. Ook zijn er diëten die juist meer aanpassingen vergen. De meerkosten die een persoon heeft als gevolg van een dieet zijn gebaseerd op het verschil tussen de prijs van het referentiedieetadvies en die van de standaardreferentievoeding, omgerekend naar een bedrag per jaar. Evenals standaardvoedingsmiddelen, zijn dieetproducten onderhevig aan verandering. Zo zijn dieetproducten steeds beter in supermarkten of online verkrijgbaar, neemt het aanbod toe en veranderen de prijzen. Ook verdwijnen er zo nu en dan producenten en producten van de markt. Dit alles leidt ertoe dat de (meer)kosten van een dieet kunnen veranderen, zowel in positieve als in negatieve zin.

Voor het berekenen van de dieetmeerkosten zijn de prijsgegevens door het Nibud geactualiseerd op basis van de prijsgegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Omdat de prijzen van sommige voedingsmiddelen harder zijn gestegen dan van andere voedingsmiddelen, zijn de meerkosten van sommige diëten harder gestegen dan van andere diëten. Daarnaast ontstaan verschillen doordat de meerkosten op € 50 naar boven worden afgerond.

Voor het laatst heeft een prijsactualisatie van de meerkosten voor het belastingjaar 2024 plaatsgevonden; de diëtenlijst zelf is voor het laatst geactualiseerd voor het belastingjaar 2021.

Naast de actualisatie van de dieetkostentabel worden omissies hersteld in de verwijzing in artikel 37, eerste lid, aanhef, en vijfde lid, aanhef, URIB 2001 naar artikel 6.17 Wet IB 2001. Per 1 januari 2025 is artikel 6.17, eerste lid, onderdeel f, Wet IB 2001 verletterd tot artikel 6.17, eerste lid, onderdeel g, Wet IB 2001. Daarnaast is per 1 januari 2025 artikel 6.17, zevende en achtste lid, Wet IB 2001 vernummerd tot artikel 6.17, achtste en negende lid, Wet IB 2001. De verwijzingen in artikel 37 URIB 2001 naar artikel 6.17 Wet IB 2001 zijn destijds per abuis niet hierop aangepast. Aangezien het een technische reparatie betreft en de strekking van de regeling niet wijzigt, werken de wijzigingen terug tot en met 1 januari 2025.

C.

In artikel 38, eerste lid, aanhef, wordt " onderdeel g" vervangen door "onderdeel h". Voorts wordt "€ 340" vervangen door "€ PM" en wordt "€ 680" vervangen door "€ PM". Voorts wordt "€ 850" vervangen door "€ PM".

Artikel I, onderdeel C (artikel 38 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De ingevolge artikel 6.17, eerste lid, onderdeel h, Wet IB 2001 in artikel 38, eerste lid, aanhef, URIB 2001 opgenomen bedragen ter zake van de vaststelling van de als uitgaven voor specifieke zorgkosten in aanmerking te nemen uitgaven van extra kleding en beddengoed alsmede daarmee samenhangende extra uitgaven worden per 1 januari 2026 geactualiseerd.

Daarnaast wordt een omissie hersteld in de verwijzing in artikel 38, eerste lid, aanhef, URIB naar artikel 6.17 Wet IB 2001. Per 1 januari 2025 is artikel 6.17, eerste lid, onderdeel g, Wet IB 2001 verletterd tot artikel 6.17, eerste lid, onderdeel h, Wet IB 2001. De verwijzing in artikel 37 URIB 2001 naar artikel 6.17 Wet IB 2001 is destijds per abuis niet hierop aangepast. Aangezien

het een technische reparatie betreft en de strekking van de regeling niet wijzigt, werkt de wijziging terug tot en met 1 januari 2025.

D.

In artikel 39, eerste lid, aanhef, en tweede lid, aanhef, wordt "negende lid" vervangen door "tiende lid".

Artikel I, onderdeel D (artikel 39 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Met deze wijziging wordt een omissie hersteld in de verwijzing in artikel 39, eerste lid, aanhef, en tweede lid, aanhef, URIB 2001 naar artikel 6.17, negende lid, Wet IB 2001. Per 1 januari 2025 is artikel 6.17, negende lid, Wet IB 2001 vernummerd tot artikel 6.17, tiende lid, Wet IB 2001. De verwijzingen in artikel 39 URIB 2001 naar artikel 6.17 Wet IB 2001 zijn destijds per abuis niet hierop aangepast. Aangezien het een technische reparatie betreft en de strekking van de regeling niet wijzigt, werken de wijzigingen terug tot en met 1 januari 2025.

E.

In artikel 40, eerste lid, onderdeel a, wordt "€ 13" vervangen door "€ PM".

Artikel I, onderdeel E (artikel 40 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De ingevolge artikel 6.26 Wet IB 2001 in artikel 40 URIB 2001 opgenomen bedragen ter zake van weekenduitgaven voor gehandicapten worden per 1 januari 2026 geactualiseerd. Het in artikel 40, eerste lid, onderdeel a, URIB 2001 opgenomen bedrag is het bedrag dat per dag van verzorging in aanmerking wordt genomen. Met ingang van 1 januari 2026 wordt dit bedrag verhoogd van € 13 naar € PM.

F.

Artikel 45abis wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt "2025" vervangen door "2026".
2. In onderdeel a wordt "1,44%" vervangen door "PM%".
3. In onderdeel b wordt "2,62%" vervangen door "PM%".

Artikel I, onderdeel F (artikel 45abis van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Op grond van artikel 10.6ter, tweede en vierde lid, Wet IB 2001 wordt voor de forfaitaire rendementspercentages die in een kalenderjaar ter zake van banktegoeden en schulden in box 3 in aanmerking worden genomen uitgegaan van de na afloop van dat kalenderjaar met terugwerkende kracht tot en met het begin van dat kalenderjaar bij ministeriële regeling vast te stellen forfaitaire rendementspercentages. Bij het opleggen van een voorlopige aanslag over dat kalenderjaar in de periode waarin de percentages voor dat kalenderjaar ingevolge de genoemde bepalingen in de Wet IB 2001 nog niet definitief zijn vastgesteld kan nog geen rekening worden gehouden met die rendementspercentages. Daarom is in artikel 9.5a Wet IB 2001 geregeld dat voor het in die periode opleggen van voorlopige aanslagen over dat kalenderjaar ter zake van het belastbare inkomen uit sparen en beleggen (box 3-inkomen) wordt uitgegaan van andere bij ministeriële regeling voor banktegoeden en schulden vast te stellen forfaitaire rendementspercentages die bij

zo actueel mogelijke rentepercentages aansluiten. Artikel 45abis URIB 2001 geeft daaraan jaarlijks uitvoering.

Om voor de voorlopige aanslagen over 2026 in de periode waarin de forfaitaire rendementspercentages nog niet definitief zijn vastgesteld zo actueel mogelijke percentages te kunnen hanteren, worden deze als volgt vastgesteld:

a. Het percentage voor banktegoeden wordt vastgesteld op het rentepercentage van juli 2025 op deposito's van huishoudens met een opzegtermijn van maximaal drie maanden, zoals gepubliceerd door De Nederlandsche Bank (DNB). Voor het kalenderjaar 2026 wordt dit percentage vastgesteld op PM%.

b. Het percentage voor schulden wordt vastgesteld op het rentepercentage van juli 2025 over het totale uitstaande bedrag aan woninghypotheken van huishoudens, zoals gepubliceerd door DNB. Voor het kalenderjaar 2026 wordt dit percentage vastgesteld op PM%.

Artikel II

De Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3.8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt "€ 3,95" vervangen door "€ PM".
2. In onderdeel b wordt "€ 6,80" vervangen door "€ PM".

Artikel II, onderdeel A (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De in artikel 3.8, onderdelen a en b, URLB 2011 opgenomen forfaits voor de waardering van maaltijden, onderscheidenlijk huisvesting en inwoning, worden per 1 januari 2026 geïndexeerd met toepassing van de zogenoemde tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 Wet IB 2001.

B.

Artikel 3.13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, aanhef, wordt "derde" vervangen door "tweede".
2. In het tweede lid vervalt "en tweede".
3. In het derde lid wordt "achtste" vervangen door "zevende".

Artikel II, onderdeel B (artikel 3.13 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de wijzigingen van artikel 3.13 URLB 2011 is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De in artikel 3.13 URLB 2011 opgenomen verwijzingen worden aangepast in verband met het ingevolge artikel 35o Wet LB 1964 per 1 januari 2026 vervallen van artikel 13bis, tweede lid, Wet LB 1964 en met de bijbehorende vernummering van artikel 13bis, derde tot en met achttiende lid, Wet LB 1964 tot tweede tot en met zeventiende lid ingevolge OFM 2026.

C.

Aan artikel 8.1. wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel i door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

j. uitkeringen ingevolge een bufferbudget als bedoeld in artikel 34b van de Participatiewet.

Artikel II, onderdeel C (artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de Participatiewet in balans wordt per 1 januari 2026 in artikel 34b van de Participatiewet geregeld dat een specifieke groep bijstandsgerechtigden in aanmerking kan komen voor het zogenoemde bufferbudget. Op grond van die bepaling kunnen gemeenten (een deel van) dit bufferbudget uitkeren aan een bijstandsgerechtigde die gaat werken op het moment dat deze bijstandsgerechtigde – zonder dit bufferbudget – op maandbasis minder ontvangt dan de minimumbijstandsnorm. Met de invoering van artikel 8.1, onderdeel j, URLB 2011 wordt bewerkstelligd dat uitkeringen ingevolge dat bufferbudget worden aangemerkt als een uitkering van publiekrechtelijke aard die buiten aanmerking worden gelaten in het kader van de heffing van andere belastingen of in het kader van andere wettelijke regelingen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964. Dit leidt ertoe dat de over dergelijke uitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen plaatsvindt via een zogenoemde eindheffing. Deze eindheffing is verschuldigd door de inhoudingsplichtige, zijnde de uitkerende gemeente. Hierdoor zijn de betreffende bijstandsgerechtigden zelf geen loon- en inkomstenbelasting en premie voor de volksverzekeringen verschuldigd over uitkeringen ingevolge het bufferbudget en behoren die uitkeringen ook niet tot het voor de toeslagen en andere inkomensafhankelijke regelingen relevante verzamelinkomen.

D.

In artikel 12.3a wordt “2025” vervangen door “2026” en wordt “2,602%” vervangen door “PM”.

Artikel II, onderdeel D (artikel 12.3a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.3a URLB 2011 is de marktrente opgenomen die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p, eerste lid, Wet LB 1964 jaarlijks moet worden toegepast. Deze marktrente is het rekenkundig gemiddelde van de U-rendementen over de maanden van het voorafgaande kalenderjaar, zoals deze maandelijks zijn gepubliceerd door het Centrum voor Verzekeringsstatistiek van het Verbond van Verzekeraars. Met de aanpassingen van genoemd artikel 12.3a wordt vastgelegd wat de op deze wijze berekende marktrente voor 2026 is die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting dient te worden toegepast.

E.

Na artikel 12.3a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 12.4. Overgangsregeling voor privédoeleinden ter beschikking gestelde auto met lage emissie

Artikel 3.13 is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een voordeel dat geheel of gedeeltelijk wordt berekend op grond van artikel 36c van de wet.

Artikel II, onderdeel E (artikel 12.4 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de invoering van artikel 12.4 URLB 2011 is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Met dat artikel wordt voor de volledigheid geregeld dat artikel 3.13 URLB 2011 van overeenkomstige

toepassing is met betrekking tot een voordeel dat geheel of gedeeltelijk op grond van het in artikel 36c Wet LB 1964 opgenomen overgangsrecht wordt berekend.

F.

In artikel 12.4 vervalt "geheel of gedeeltelijk".

Artikel II, onderdeel F (artikel 12.4 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Met de wijziging van artikel 12.4 URLB 2011 per 1 januari 2031 is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Door het ingevolge OFM 2026 per die datum vervallen van het ingevolge die wet met ingang van 1 januari 2026 in te voeren artikel 36c, tweede lid, Wet LB 1964 kan het voordeel dat wordt berekend op grond van artikel 36c Wet LB 1964 niet meer gedeeltelijk, maar alleen in zijn geheel op grond van dat artikel worden berekend. Daarmee kan in de van 1 januari 2026 tot 1 januari 2031 geldende tekst van artikel 12.4 URLB 2011 de passage 'geheel of gedeeltelijk' komen te vervallen per 1 januari 2031.

Artikel III

In de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990 wordt artikel 5 als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid wordt "60,79%" vervangen door "PM%" en wordt "23,33%" vervangen door "PM%".
2. In het vijfde lid wordt "55,81%" vervangen door "PM%" en wordt "21,83%" vervangen door "PM%".

Artikel III (artikel 5 van de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990)

In artikel 5, vierde en vijfde lid, RLPT 1990 worden de percentages aangepast die moeten worden gehanteerd bij de definitieve berekening van de over bijstandsuitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. Met deze wijziging worden de genoemde percentages aangepast aan de percentages voor de loonbelasting, de premie voor de volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet die met ingang van 1 januari 2026 van toepassing zijn.

Artikel IV

In de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte wordt artikel 1a.1, vierde lid, onderdeel e, als volgt gewijzigd:

1. In de subonderdelen en 7° wordt "CAO" vervangen door "cao".
2. In subonderdeel 15° vervalt "en scholingsbelemmerden".

Artikel IV (artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte regelt welke gegevens een inhoudingsplichtige moet verstrekken via de loonaangifte. Met ingang van 1 januari 2026 wordt het Besluit Suwi aangepast. Dat leidt tot een aantal wijzigingen in de omschrijving van de gegevens die

op grond van artikel 1a.1, vierde lid, onderdeel e, van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte in het kader van de loonaangifte moeten worden verstrekt.

Ten eerste worden in genoemd onderdeel e de subonderdelen 6° en 7° aangepast om voor de term 'cao' aan te sluiten bij de officiële schrijfwijze. Daarnaast vervalt in

genoemd onderdeel e in subonderdeel 15° een verwijzing naar scholingsbelemmerden, omdat de Wet banenafpraak regelt dat per 1 januari 2026 het loonkostenvoordeel banenafpraak en scholingsbelemmerden wordt ingeperkt tot de doelgroep banenafpraak.

Artikel V

De Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het opschrift wordt "definitie" vervangen door "definities".
2. In het eerste lid wordt "artikelen 16, derde lid, 17, tweede lid, 33, onderdeel 5o, 35b, eerste lid, 35c, vijfde en dertiende lid, 35d, tweede lid, 35e, zesde lid," vervangen door "artikelen 16, 17, 33, 35b, 35c, 35d, 35e".
3. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Deze regeling verstaat onder:
 - aanmerkelijk belang: aanmerkelijk belang als bedoeld in afdeling 4.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, met uitzondering van artikel 4.10 van die wet;
 - aanmerkelijkbelanghouder: houder van een aanmerkelijk belang;
 - vermogensbestanddelen: vermogenstitels die bij voldoende omvang een aanmerkelijk belang kunnen vormen;
 - voortzettingsperiode: de voortzettingsperiode, bedoeld in artikel 35e van de wet;
 - wet: Successiewet 1956.

Artikel V, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

In artikel 1, eerste lid, URS&E is opgenomen aan welke artikelen uit de SW 1956 de URS&E uitvoering geeft. Met ingang van 1 januari 2026 wordt niet langer benoemd aan welke leden van die artikelen de URS&E uitvoering geeft. Dit voorkomt de foutgevoeligheid van dat eerste lid in geval van vernummering van leden van een in dat lid vermeld wetsartikel.

In artikel 1, tweede lid, URS&E is opgenomen wat de URS&E verstaat onder het begrip 'wet'. Aan het tweede lid worden met ingang van 1 januari 2026 drie begrippen toegevoegd: 'aanmerkelijk belang', 'aanmerkelijkbelanghouder', 'vermogensbestanddelen' en 'voortzettingsperiode'. De vier toe te voegen begrippen zijn van belang voor de in de URS&E opgenomen en per 1 januari 2026 op te nemen regelgeving voor de BOR. De definities sluiten aan bij het wettelijke kader van de BOR. In de SW 1956 worden bijvoorbeeld de begrippen 'aanmerkelijk belang' en 'vermogensbestanddelen' impliciet gedefinieerd in artikel 35c, eerste lid, onderdeel c. De vier toe te voegen begrippen worden ook gebruikt in onderhavige toelichting op de wijzigingen in de URS&E. In dat deel van deze toelichting hebben deze begrippen de betekenis zoals gedefinieerd.

B.

Artikel 7, eerste en tweede lid, komt te luiden:

1. Onder een objectieve onderneming als bedoeld in artikel 35b, eerste lid, van de wet worden mede begrepen:

a. buitenvennootschappelijk gehouden ondernemingsvermogen, mits dit vermogen bestaat uit onroerende zaken; en

b. rechtstreeks met die onroerende zaken samenhangende schulden.

2. Tot een objectieve onderneming als bedoeld in artikel 35b, eerste lid, van de wet die toebehoort aan een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, worden mede gerekend:

a. onroerende zaken die op de voet van artikel 3.92 van de Wet inkomstenbelasting 2001 ter beschikking zijn gesteld aan de vennootschap en dienstbaar zijn aan de onderneming van de vennootschap; en

b. rechtstreeks met die onroerende zaken samenhangende schulden.

Artikel V, onderdeel B (artikel 7 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

Artikel 7 URS&E regelt op grond van artikel 35b, eerste lid, tweede en derde zin, SW 1956 dat buitenvennootschappelijk gehouden ondernemingsvermogen voor de toepassing van de hoogte van de vrijstelling in de bedrijfsopvolgingsregeling in de schenk- en erfbelasting (BOR) ook tot de objectieve onderneming wordt gerekend voor zover dit uit onroerende zaken bestaat. Eventuele schulden die hiermee verband houden worden hierbij echter niet meegenomen. Dit is onlogisch, omdat deze wel de waarde van het ondernemingsvermogen verminderen. Dit wordt daarom gerepareerd door op te nemen dat deze schulden wel worden meegenomen.

C.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het opschrift vervalt "voor het overlijden, onderscheidenlijk voor de schenking".

2. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef wordt "periode van één jaar, onderscheidenlijk vijf jaren, bedoeld in artikel 35d, eerste lid," vervangen door "periodes, bedoeld in artikel 35d".

b. In onderdeel a vervalt "en welke onderneming met toepassing van artikel 14c van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 door de erflater of schenker is voortgezet of mede voortgezet" en wordt "van de erflater of schenker" vervangen door "van de erflater, onderscheidenlijk de schenker,". Voorts wordt "hij aandeelhouder was in" vervangen door "de erflater, onderscheidenlijk de schenker, aandeelhouder was van" en wordt "een aaneengesloten periode van ten minste één jaar, onderscheidenlijk van ten minste vijf jaren," vervangen door "ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet".

c. In onderdeel b wordt "van de erflater of de schenker" telkens vervangen door "van de erflater, onderscheidenlijk de schenker," en vervalt "en welke onderneming met toepassing van artikel 3.65 van de Wet inkomstenbelasting 2001 in omgezet in bedoelde vennootschap". Voorts wordt na "indien de periode van" ingevoegd "het zijn van" en wordt "een aaneengesloten periode

van ten minste één jaar, onderscheidenlijk van ten minste vijf jaren,” vervangen door “ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet”.

d. Onderdeel c komt te luiden:

c. ingeval de erflater of schenker medegerechtigde is als bedoeld in artikel 35d, eerste lid, onderdeel b, van de wet en die medegerechtigdheid betrekking heeft op een onderneming die direct voorafgaand aan het tijdstip waarop de erflater, onderscheidenlijk de schenker, medegerechtigde werd voor rekening van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, werd gedreven: indien de periode waarin de onderneming voor rekening van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, werd gedreven ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet zoals dat artikel luidde op het moment van het worden van medegerechtigde vormde, waarbij die periode wordt berekend als ware het moment van overlijden, onderscheidenlijk schenken, het moment waarop de erflater, onderscheidenlijk de schenker, medegerechtigde werd;.

e. Onder verlettering van onderdeel d tot h worden vier onderdelen ingevoegd, luidende:

d. ingeval de erflater of schenker direct of indirect een aanmerkelijk belang houdt in een lichaam dat in het kader van een aandelenfusie vermogensbestanddelen heeft verkregen, dat in het kader van een bedrijfsfusie bezittingen en schulden heeft verkregen of dat in het kader van een juridische fusie of juridische splitsing vermogen onder algemene titel heeft verkregen: indien de periode waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, na die fusie of splitsing dat aanmerkelijk belang houdt en de periode waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, voor die fusie of splitsing direct of indirect een aanmerkelijk belang hield in het lichaam waarvan in het kader van die aandelenfusie vermogensbestanddelen zijn verkregen, waarvan in het kader van die bedrijfsfusie bezittingen en schulden zijn verkregen, onderscheidenlijk waarvan in het kader van die juridische fusie of juridische splitsing vermogen onder algemene titel is verkregen, tezamen ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet vormt, mits genoemde aanmerkelijk belangen via dezelfde soort vermogensbestanddelen werden gehouden;

e. ingeval de erflater of schenker indirect een aanmerkelijk belang houdt in een lichaam dat eerder is gekocht van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, of van een lichaam waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, direct of indirect een aanmerkelijk belang hield: indien de periode waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, het indirecte aanmerkelijk belang in het gekochte lichaam houdt en de periode waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, voor de koop direct of indirect een aanmerkelijk belang in dat lichaam hield tezamen ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet vormt;

f. ingeval de erflater of schenker gedurende de periode, bedoeld in artikel 35d van de wet, aanmerkelijkbelanghouder is van aandelen of winstbewijzen en het lichaam waarop die vermogensbestanddelen betrekking hebben in die periode dezelfde soort vermogensbestanddelen aan de erflater, onderscheidenlijk de schenker, uitgaf: ten aanzien van de uitgegeven vermogensbestanddelen, mits door die uitgifte het totale geplaatste aandelenkapitaal of het tegen winstbewijzen ingebrachte kapitaal niet stijgt;

g. ingeval de erflater of schenker aanmerkelijkbelanghouder is van preferente aandelen als bedoeld in artikel 35c, vierde lid, van de wet: indien de erflater, onderscheidenlijk de schenker, direct voorafgaand aan de omzetting, bedoeld in dat lid, de omgezette gewone aandelen ten minste hield gedurende de aaneengesloten periode, bedoeld in artikel 35d van de wet, waarbij die

periode berekend wordt als ware het moment van overlijden, onderscheidenlijk van schenken, het moment van die omzetting.

f. In onderdeel h (nieuw) vervalt "het ondernemingsvermogen van" en wordt "van de erflater of schenker" vervangen door "van de erflater, onderscheidenlijk de schenker,". Voorts wordt "een werkzaamheid en" vervangen door "die werkzaamheid en" en wordt "een aaneengesloten periode van ten minste één jaar, onderscheidenlijk van ten minste vijf jaren," vervangen door "ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet".

g. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h (nieuw) door een puntkomma worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

i. ingeval de erflater of schenker als gevolg van een overgang krachtens huwelijksvermogensrecht een belang heeft verkregen via vermogensbestanddelen ten aanzien waarvan de erflater, onderscheidenlijk de schenker, aanmerkelijkbelanghouder is of via een onroerende zaak ten aanzien waarvan de erflater, onderscheidenlijk de schenker, resultaat uit een werkzaamheid geniet: indien de periode dat de erflater, onderscheidenlijk de schenker, na die overgang ten aanzien van dat ondernemingsvermogen aanmerkelijkbelanghouder is of resultaat uit een werkzaamheid geniet en de periode waarin de echtgenoot van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, ten aanzien van dat ondernemingsvermogen aanmerkelijkbelanghouder was, onderscheidenlijk resultaat uit een werkzaamheid genoot, tezamen ten minste een aaneengesloten periode als bedoeld in artikel 35d van de wet vormt;

j. ingeval ondernemingsvermogen door toepassing van artikel 12 van de wet geacht wordt krachtens erfrecht door overlijden van de erflater te zijn verkregen: indien de erflater op het moment van schenking voldoet aan de voor de erflater geldende periode, bedoeld in artikel 35d van de wet.

3. In het tweede lid wordt "ophoudt winst te genieten uit een onderneming" vervangen door "of het lichaam waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker, een aanmerkelijk belang heeft," en wordt na "2001" ingevoegd "ophoudt winst te genieten uit een onderneming". Voorts wordt "of schenker winst" vervangen door ", de schenker, onderscheidenlijk dat lichaam, winst" en wordt "periode van één jaar, onderscheidenlijk vijf jaren, bedoeld in artikel 35d, eerste lid" vervangen door "periode, bedoeld in artikel 35d". Tot slot wordt "de erflater of schenker wordt" telkens vervangen door "de erflater, onderscheidenlijk van de schenker, onderscheidenlijk door dat lichaam, wordt" en wordt "een periode van ten minste één jaar, onderscheidenlijk ten minste vijf jaren, vormen" vervangen door "ten minste een periode als bedoeld in artikel 35d van de wet vormt".

4. Het derde lid vervalt, onder vernummering van het vierde lid tot derde lid.

5. In het derde lid (nieuw) vervalt telkens "of derde".

6. Het vijfde en zesde lid, vervallen, onder vernummering van het zevende lid tot vierde lid.

7. In het vierde lid (nieuw) vervalt "zelf" en wordt "hem" vervangen door "de erflater".

Voorts wordt ", wordt steeds geacht te zijn voldaan aan de voorwaarde van een periode van één jaar, bedoeld in artikel 35d, eerste lid," vervangen door "of toegepast had kunnen worden, wordt de erflater steeds geacht te voldoen aan voorwaarde van de periode, bedoeld in artikel 35d".

8. Er worden drie leden toegevoegd, luidende:

5. Bij verkrijging door vervulling van een opschortende voorwaarde die aansluit bij een ontbindende voorwaarde ten aanzien van een eerdere verkrijging door een bezwaarde, wordt voor de toepassing van artikel 35d van de wet die bezwaarde als erflater of schenker aangemerkt.

6. Het slot van artikel 35d, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op de toename van het belang, bedoeld in dat slot, van de erflater of schenker die voortvloeit uit de overgang krachtens huwelijksvermogensrecht, bedoeld in het eerste lid, onderdeel i, voor zover het belang van de echtgenoot, bedoeld in dat onderdeel, tussen de start van de periode, bedoeld in artikel 35d van de wet, en het moment van die overgang, niet is toegenomen.

7. Het slot van artikel 35d, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op de toename van het belang, bedoeld in dat slot, van de erflater door de verkrijging van het ondernemingsvermogen, bedoeld in het vierde lid.

Artikel V, onderdeel C (artikel 9 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

Inleiding

In artikel 35d SW 1956 is de bezitseis opgenomen waaraan de erflater of schenker moet voldoen om voor de toepassing van de BOR als erflater, onderscheidenlijk schenker, aangemerkt te worden. Kort gezegd houdt deze bezitseis in dat de erflater of schenker gedurende een jaar tot het overlijden, onderscheidenlijk vijf jaren tot de schenking, met betrekking tot het ondernemingsvermogen, bedoeld in artikel 35c, eerste lid, ondernemer was, medegerechtigde was, aanmerkelijkbelanghouder (ab-houder) was of resultaat uit een werkzaamheid uit onroerende zaken genoot SW 1956 dat de verkrijger erft of geschonken krijgt.¹ Indien de erflater of schenker ab-houder was, geldt een dubbele bezitseis. In dat geval geldt tevens de voorwaarde dat het lichaam waarop het aanmerkelijk belang (ab) betrekking heeft, de onderneming of de medegerechtigdheid gedurende een jaar direct voorafgaand aan vererving, onderscheidenlijk vijf jaren direct voorafgaand aan schenking, moet hebben gedreven. Ook als de erflater of schenker, naast ab-aandelen, de onroerende zaak waaruit hij resultaat uit een werkzaamheid geniet nalaat of schenkt, geldt een dubbele bezitseis. De BOR kan dan van toepassing zijn als een onroerende zaak van de erflater, onderscheidenlijk schenker, gelijktijdig wordt overgedragen met de ab-aandelen en de onroerende zaak dienstbaar is aan de onderneming van het lichaam waarin het ab wordt gehouden. In die situatie geldt tevens de voorwaarde dat die onroerende zaak gedurende een jaar voorafgaand aan vererving, onderscheidenlijk vijf jaren voorafgaand aan schenking, dienstbaar was aan die onderneming. Voor zover het belang van de erflater of schenker in de onderneming (al dan niet via ab-vermogensbestanddelen), de medegerechtigdheid of de werkzaamheid gedurende de bezitsperiode is toegenomen, wordt niet voldaan aan de bezitseis. Het toegenomen deel van dat belang is immers niet gedurende de minimale bezitsperiode² in bezit van de erflater of schenker geweest. Dat voor het toegenomen belang gedurende de minimale bezitsperiode niet wordt voldaan aan de bezitseis, wordt ingevolge de WAFB 2025 met ingang van 1 januari 2026 expliciet opgenomen in artikel 35d, eerste lid, SW 1956. Deze toename van het belang wordt in uitingen van de Belastingdienst, in jurisprudentie en fiscale literatuur ook wel 'toename van de subjectieve gerechtigdheid' genoemd. Ook in het vervolg van deze toelichting wordt dit zo genoemd. Van een gedeeltelijke toename van de subjectieve gerechtigdheid is bijvoorbeeld sprake als de erflater of

¹ Bij schenken of overlijden op (zeer) hoge leeftijd kan een langere bezitseis gelden. Dit wordt verderop beschreven.

² De periode, bedoeld in artikel 35d SW 1956.

schenker gedurende de minimale bezitsperiode aandelen heeft bijgekocht en als door inkoop van direct gehouden ab-aandelen bij een medeaandeelhouder het belang van de erflater of schenker tot de onderneming is toegenomen. Bij de omzetting van tracking stocks in aandelen die geen bijzondere gerechtigdheid kennen met betrekking tot een of meer vermogensbestanddelen of activiteiten, kan sprake zijn van een gedeeltelijke of volledige toename van de subjectieve gerechtigdheid. Dat hangt af van in hoeverre schenker of erflater via de tracking stocks al een subjectieve gerechtigdheid hield in de onderneming. Bij de omzetting van preferente aandelen in gewone aandelen is sprake van een volledige toename van de subjectieve gerechtigdheid, aangezien de kapitaalverschaffer hierdoor ondernemer wordt. Hetzelfde geldt als een medegerechtigdheid als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid, onderdeel a, Wet IB 2001 wordt omgezet in een onderneming als bedoeld in artikel 3.2 van die wet.

Aanpassing in verband met langere bezitseis bij vererving of schenking op (zeer) hoge leeftijd

Met ingang van 1 januari 2026 geldt een langere minimale bezitsperiode dan een jaar, onderscheidenlijk vijf jaren, voor erfaters en schenkers op (zeer) hoge leeftijd. Dit wordt geregeld in artikel 35d SW 1956. De voor de bezitseis geldende periode is daardoor vanaf 1 januari 2026 niet meer enkel afhankelijk van of het een erflater of schenker betreft, maar ook van zijn leeftijd. In verband met de leeftijdsafhankelijke periodes worden in artikel 9 URS&E met ingang van 1 januari 2026 niet langer de periodes van een jaar onderscheidenlijk vijf jaren aangehaald, maar wordt verwezen naar de periodes, bedoeld in artikel 35d SW 1956.

Versoepelingen bezitseis

In artikel 9 URS&E is bepaald in welke situaties en onder welke voorwaarden mede wordt voldaan aan de minimale bezitsperiode. Veel van de in het huidige artikel 9 URS&E opgenomen situaties zijn situaties waarin niet of niet altijd aan de voorwaarden van de bezitseis, bedoeld in artikel 35d, eerste lid, SW 1956, wordt voldaan, maar waarbij naar doel en strekking van deze eis daar wel aan wordt voldaan. Voorbeelden hiervan zijn situaties waarbij binnen de minimale bezitsperiode voor het moment van vererving of schenking een bv of nv geruisloos is omgezet in een eenmanszaak of andersom, een geruisloze fusie of geruisloze splitsing heeft plaatsgevonden of gewone aandelen in het kader van een gefaseerde bedrijfsopvolging binnen de bezitsperiode zijn omgezet in preferente aandelen. Daarnaast bepaalt artikel 9 URS&E dat onder voorwaarden kan worden voldaan aan de minimale bezitsperiode als de erflater of schenker, of het lichaam waarin de erflater of schenker een ab houdt, in geval van overheidsingrijpen binnen de minimale bezitsperiode de onderneming heeft gestaakt en hij daarna een nieuwe onderneming is gestart of heeft verkregen. Tot slot bepaalt artikel 9 URS&E dat steeds wordt voldaan aan de bezitseis als een erflater het ondernemingsvermogen zelf met toepassing van de BOR heeft verkregen.

De delegatiegrondslag voor artikel 9 URS&E is opgenomen in artikel 35d, tweede lid, SW 1956. Op grond van die delegatiegrondslag kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld aan de toepassing van artikel 35d SW 1956. Omdat het kabinet twijfelde of die delegatiegrondslag ruim genoeg is voor hetgeen in artikel 9 URS&E is geregeld, worden ingevolge WAFB 2025 met ingang van 1 januari 2026 twee delegatiegrondslagen aan artikel 35d SW 1956 toegevoegd. Op grond van het nieuwe artikel 35d, vierde lid, SW 1956 wordt voor de toepassing van de BOR onder een erflater of schenker mede verstaan degene die naar doel en strekking van de bezitseis daarmee gelijk te stellen is, mits sprake is van een bij ministeriële regeling

aangewezen omstandigheid en voldaan wordt aan daarin gestelde voorwaarden. Op grond van het nieuwe artikel 35d, vijfde lid, SW 1956 wordt voor de toepassing van de BOR onder een erflater of schenker mede verstaan degene die in geval van bij ministeriële regeling aangewezen situaties van overheidsingrijpen voldoet aan de daarin gestelde voorwaarden.

Aanpassing structuur artikel 9 URS&E

De opbouw van artikel 9 URS&E wordt met ingang van 1 januari 2026 als volgt:

1. gevallen van herstructurering (eerste lid, onderdelen a tot en met h);
2. gevallen waarin de erflater of schenker het ondernemingsvermogen binnen de minimale bezitsperiode krachtens huwelijksvermogensrecht heeft verkregen (onderdeel i);
3. gevallen waarin de schenking binnen 180 dagen voor het overlijden is gedaan (eerste lid, onderdeel j);
4. gevallen waarbij overheidsingrijpen speelt (tweede en derde lid);
5. gevallen waarin de erflater of schenker niet kan voldoen aan de bezitseis (vierde en vijfde lid); en
6. nadere bepalingen (zesde en zevende lid).

In onderstaande transponeringstabel is te vinden in welke leden en onderdelen van die leden van artikel 9 URS&E de in de tabel omschreven situaties zijn geregeld tot 1 januari 2026 (kolom 1) en vanaf 1 januari 2026 (kolom 2). Een lege cel in de eerste kolom betekent dat voor de beschreven situatie momenteel nog niets is geregeld in artikel 9 URS&E. Benadrukt wordt dat de beschrijving in de derde kolom beknopt is en dat er voorwaarden kunnen gelden. Verderop worden de beschreven situaties nader toegelicht.

Transponeringstabel artikel 9 URS&E

Oud	Nieuw	Beschrijving
1-a	1-a	Geruisloze terugkeer uit nv/bv
	1-a	Ruisende terugkeer uit nv/bv
1-b	1-b	Geruisloze omzetting in nv/bv
	1-b	Ruisende omzetting in nv/bv
1-c	1-c	Omzetting ib-onderneming in medegerechtigdheid
5	1-d	Geruisloze aandelenfusie, juridische fusie en juridische splitsing
	1-d	Ruisende aandelenfusie, juridische fusie en juridische splitsing en bedrijfsfusie
	1-e	Verkoop van een lichaam waarin de erflater direct of indirect een ab houdt aan een ander lichaam waarin hij direct of indirect een ab houdt
	1-f	Uitgifte van vermogensbestanddelen, zoals een aandelenemissie
6	1-g	Preferente aandelen
1-d	1-h	Onroerende zaak uit ib-onderneming naar werkzaamheid
	1-i	Krachtens huwelijksvermogensrecht verkregen ondernemingsvermogen
	1-j	Schenking binnen 180 dagen voor overlijden
2, 3 en 4	2 en 3	Overheidsingrijpen
7	4	Overlijden erflater binnen bezitstermijn na eerdere toepassing BOR

	4	Overlijden erflater binnen bezitstermijn als BOR eerder toegepast had kunnen worden
	5	Tweetrapsmaking en tweetrapsschenking

Hierna volgt voor zover nodig een nadere toelichting op de wijzigingen van de verscheidene leden van artikel 9 URS&E. De aanpassingen in verband met langere bezitseis bij vererving of schenking op (zeer) hoge leeftijd worden daarbij niet vermeld. Deze zijn hiervoor reeds toegelicht.

Artikel 9, eerste lid, opschrift, URS&E

Het opschrift van artikel 9 URS&E wordt ingekort tot "Bezitsperiode" en daarmee in lijn gebracht met het opschrift "Voortzettingperiode" van artikel 10, URS&E.

Artikel 9, eerste lid, aanhef, URS&E

In het huidige artikel 9, eerste lid, aanhef, URS&E komt tot uitdrukking dat dat lid situaties schetst waarin mede is voldaan aan de periode, bedoeld in artikel 35d, eerste lid, SW 1956 ('de periode van de bezitseis' ofwel 'minimale bezitsperiode'). Zoals hiervoor is toegelicht, is er in bepaalde gevallen sprake van een dubbele bezitsperiode. Bij de in dat eerste lid opgenomen situaties loopt ondanks de gebeurtenis de dubbele bezitsperiode door. Dit wordt met ingang van 1 januari 2026 nadrukkelijker tot uiting gebracht door in die aanhef het woord periode te vervangen door periodes. De fictie dat voldaan wordt aan de minimale bezitsperiode beperkt zich dus niet tot de in de verscheidene onderdelen van dat eerste lid beschreven vermogensbestanddelen, maar geldt ook voor de onderneming die door het lichaam wordt gedreven. Wel geldt natuurlijk dat gedurende die minimale bezitsperiode dezelfde onderneming moet zijn gedreven. Bij bijvoorbeeld een splitsing van een lichaam kan de onderneming nadien door een ander lichaam worden gedreven. De periode voor en na de splitsing worden dan bij elkaar opgeteld. Daarnaast geldt natuurlijk het vereiste dat de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot die onderneming gedurende de minimale bezitsperiode niet mag zijn toegenomen. Als deze subjectieve gerechtigdheid in de periode voor of na de situatie is gestegen, wordt voor dat gedeelte niet voldaan aan de bezitseis.

Hetzelfde geldt voor zover het belang van de erflater of schenker in de onderneming, bedoeld in artikel 35d, eerste lid, onderdelen a, SW 1956, in een onderneming via de medegerechtigdheid, bedoeld in artikel 35d, eerste lid, onderdelen b of c, SW 1956 of in de onroerende zaak die behoort tot de werkzaamheid, bedoeld in artikel 35d, eerste lid, onderdeel d, SW 1956 gedurende de minimale bezitsperiode is toegenomen. Zoals in de inleiding toegelicht wordt dit met ingang van 1 januari 2026 ook verduidelijkt in het slot van artikel 35d, eerste lid, SW 1956.

Als bij een herstructurering meerdere ondernemingen betrokken zijn, moet per onderneming worden getoetst of aan de bezitseis wordt voldaan. Wordt de onderneming gedurende de minimale bezitsperiode gedreven en is de subjectieve gerechtigdheid tot die onderneming gedurende de minimale bezitsperiode toegenomen? De uitkomst kan zijn dat ten aanzien van de ene onderneming wordt voldaan aan de bezitseis en ten aanzien van de andere ondernemingen gedeeltelijk of niet.

Aangezien de nadrukkelijke verwijzing naar het eerste lid van artikel 35d SW 1956 overbodig is, blijft de verwijzing naar dat eerste lid met ingang van 1 januari 2026 achterwege.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel a, URS&E

Artikel 9, eerste lid, onderdeel a, URS&E gaat over de situatie waarin de erflater of schenker ten tijde van overlijden, onderscheidenlijk schenken, een onderneming als bedoeld in artikel 3.2 Wet IB 2001 drijft die eerder werd gedreven door een nv of bv.³ In dat geval worden voor de toets aan de minimale bezitsperiode de periode van aandeelhouder zijn en de aansluitende periode waarin de onderneming voor rekening van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, werd gedreven, bij elkaar opgeteld.

Op grond van het huidige artikel 9, eerste lid, onderdeel a, URS&E moet sprake zijn van een terugkeer uit de nv of bv met toepassing van artikel 14c Wet Vpb 1969 (geruisloze terugkeer). Die voorwaarde vervalt per 1 januari 2026 zodat dat onderdeel a met ingang van die datum ook betrekking heeft op een ruisende terugkeer.

Zoals hiervoor is toegelicht bij artikel 9, eerste lid, aanhef, URS&E wordt niet aan de bezitseis voldaan voor zover de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot de onderneming is toegenomen bij de terugkeer uit de nv of bv. Als de erflater of schenker een belang tot de onderneming had via preferente aandelen, dan is er bij terugkeer uit de nv of bv, waarbij de aandeelhouder beherend vennoot wordt, altijd sprake van een 100% toename van de subjectieve gerechtigdheid tot de onderneming. Als de erflater of schenker een belang tot de onderneming had via tracking stocks, dan kan er bij terugkeer uit de nv of bv sprake zijn van geen, van een gedeeltelijke of van een gehele toename van de subjectieve gerechtigdheid. Zie ook de hiervoor opgenomen toelichting op artikel 9 URS&E onder het kopje 'inleiding'.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel b, URS&E

Artikel 9, eerste lid, onderdeel b, URS&E gaat over de situatie waarin de erflater of schenker ten tijde van overlijden, onderscheidenlijk schenken, ab-houder is van een nv of bv die een onderneming drijft die eerder voor rekening van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, werd gedreven.⁴ In dat geval worden voor de toets aan de minimale bezitsperiode de periode waarin de onderneming voor rekening van de erflater, onderscheidenlijk de schenker, werd gedreven en de aansluitende periode van ab-houder zijn, bij elkaar opgeteld.

Op grond van het huidige artikel 9, eerste lid, onderdeel b, URS&E moet sprake zijn van een omzetting in een nv of bv met toepassing van artikel 3.65 Wet IB 2001 (geruisloze omzetting). Die voorwaarde vervalt per 1 januari 2026 zodat dat onderdeel b met ingang van die datum ook betrekking heeft op een ruisende omzetting.

Zoals hiervoor is toegelicht bij artikel 9 URS&E onder het kopje 'inleiding' wordt niet aan de bezitseis voldaan voor zover de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot de onderneming is toegenomen door de omzetting in de nv of bv.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel c, URS&E

Artikel 9, eerste lid, onderdeel c, URS&E gaat over de situatie waarin de erflater of schenker medegerechtigde is en die medegerechtigdheid betrekking heeft op een onderneming die eerder voor rekening van de erflater of schenker werd gedreven.⁵ In dat geval wordt aan de

³ Onder het drijven van een onderneming door de erflater valt ook de situatie waarin de erflater of schenker vennoot is in een vennootschap onder firma. Iedere ondernemer drijft immers zijn eigen subjectieve onderneming.

⁴ Onder het drijven van een onderneming door de erflater valt ook de situatie waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker vennoot is in een vennootschap onder firma. Iedere ondernemer drijft immers zijn eigen subjectieve onderneming.

⁵ Onder het drijven van een onderneming door de erflater valt ook de situatie waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker vennoot is in een vennootschap onder firma. Iedere ondernemer drijft immers zijn eigen subjectieve onderneming.

minimale bezitsperiode voldaan als de erflater of schenker de onderneming eerder ten minste gedurende de minimale bezitsperiode voor eigen rekening heeft gedreven.

In dat onderdeel c worden enkele tekstuele wijzigingen aangebracht. Voor het begrip 'medegerechtigde' wordt voor de consistentie binnen artikel 9 URS&E niet langer verwezen naar de Wet IB 2001, maar naar de SW 1956. Dit is geen inhoudelijke wijziging. Verduidelijkt wordt dat de erflater of schenker direct voorafgaand aan het worden van medegerechtigde de onderneming gedurende ten minste de minimale bezitsperiode voor eigen rekening moet hebben gedreven. Dit wordt verduidelijkt door de woorden 'direct voorafgaand' en 'aaneengesloten'. Dit is geen wijziging ten opzichte van de huidige regelgeving, aangezien alleen dan sprake is van een gefaseerde bedrijfsopvolging als bedoeld in artikel 35c, tweede lid, SW 1956.

Voor bedrijfsopvolgingen vanaf 1 januari 2026 geldt een langere minimale bezitsperiode voor verervingen en schenkingen op zeer hoge leeftijd. In genoemd onderdeel c wordt met ingang van 1 januari 2026 bepaald dat de minimale bezitsperiode niet berekend wordt op basis van de leeftijd van de erflater of schenker bij overlijden, onderscheidenlijk schenken, maar op basis van de leeftijd op het moment dat de erflater of schenker medegerechtigde werd. Ook wordt bij de berekening van de minimale bezitsperiode uitgegaan van artikel 35d SW 1956 zoals dat luidde op het moment van die wijziging. Op deze wijze heeft de (toekomstige) erflater of schenker al ten tijde van het worden van medegerechtigde zekerheid of hij voldoet aan de minimale bezitsperiode. Als de erflater of schenker voor 1 januari 2026 medegerechtigde is geworden, gelden de thans geldende minimale bezitsperiodes voor vererven (een jaar) of schenken (vijf jaren) zonder enige verlenging van die periodes. Dit is een voortzetting van de huidige situatie.

Zoals hiervoor is toegelicht bij artikel 9 URS&E onder het kopje 'inleiding' wordt niet aan de bezitseis voldaan voor zover de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot de onderneming is toegenomen door het worden van medegerechtigde.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E

Op grond van artikel 9, vijfde lid, eerste zin, URS&E worden bij een aandelenfusie als bedoeld in artikel 3.55 Wet IB 2001 (geruisloze aandelenfusie) voor de toets aan de minimale bezitsperiode, de bezitsperiode van de verkregen aandelen en de bezitsperiode van de afgestane aandelen bij elkaar gevoegd als ware het één periode. In artikel 9, vijfde lid, tweede zin, URS&E is de eerste zin van dat lid van overeenkomstige toepassing verklaart op een juridische fusie als bedoeld in artikel 3.57 Wet IB 2001 (geruisloze juridische fusie) en op een juridische splitsing als bedoeld in artikel 3.56 Wet IB 2001 (geruisloze juridische splitsing).

Vanaf 1 januari 2026 wordt de bezitseis in geval van een aandelenfusie, bedrijfsfusie, juridische fusie en juridische splitsing geregeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel d, URS&E. Vanaf dat moment wordt het op grond van dat onderdeel ook mogelijk om aan de minimale bezitsperiode te voldoen in geval van een ruisende aandelenfusie, ruisende juridische fusie, ruisende juridische splitsing en bedrijfsfusie. Ook wordt het vanaf dat moment mogelijk om aan de bezitseis te voldoen als de fusie of splitsing plaatsvindt via andere vermogensbestanddelen dan aandelen, mits het dezelfde vermogensbestanddelen zijn als die de erflater of schenker daarvoor bezat.

Daarnaast geldt voor elke fusie of splitsing dat niet aan de bezitseis wordt voldaan als hierdoor het belang van de erflater of schenker tot de onderneming toeneemt (artikel 35d, eerste lid, slot, van de wet).

Aandelenfusie

Bij een aandelenfusie worden de aandelen of winstbewijzen in een lichaam verkregen van een ander lichaam of van een natuurlijk persoon (de erflater of schenker). Op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E worden in geval van een aandelenfusie voor de toets aan de minimale bezitsperiode twee periodes bij elkaar opgeteld. Ten eerste de periode dat de erflater of schenker vóór die aandelenfusie direct of indirect een ab hield in het lichaam waarvan in het kader van die aandelenfusie vermogensbestanddelen zijn verkregen. Ten tweede de periode waarin de erflater of schenker na die aandelenfusie direct of indirect een ab houdt in het lichaam dat in het kader van die aandelenfusie vermogensbestanddelen heeft verkregen. Vereist is dat de twee op te tellen periodes op elkaar aansluiten. Ook is vereist dat het lichaam waarvan de vermogensbestanddelen zijn verkregen tussen de start van de minimale bezitsperiode en die verkrijging dezelfde onderneming drijft. Als dat niet het geval is, is immers sprake van een toename van de subjectieve gerechtigdheid gedurende de minimale bezitsperiode. Als het verkrijgende lichaam daarnaast een andere onderneming drijft, geldt daarvoor een afzonderlijke bezitseis.

Bedrijfsfusie

Bij een bedrijfsfusie worden de bezittingen en schulden van een onderneming (of een zelfstandig onderdeel van een onderneming) door een lichaam overgedragen aan een ander lichaam. Het overdragende lichaam blijft daarna bestaan. Op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E worden in geval van een bedrijfsfusie voor de toets aan de minimale bezitsperiode twee periodes bij elkaar opgeteld. Ten eerste de periode dat de erflater of schenker vóór die bedrijfsfusie direct of indirect een ab hield in het lichaam waarvan in het kader van die bedrijfsfusie bezittingen en schulden zijn overgedragen. Ten tweede de periode waarin de erflater of schenker na die bedrijfsfusie direct of indirect een ab houdt in lichaam dat in het kader van die bedrijfsfusie die bezittingen en schulden heeft verkregen. Vereist is dat de twee op te tellen periodes op elkaar aansluiten. Ook is vereist dat met de overgedragen bezittingen en schulden gedurende de minimale bezitsperiode dezelfde onderneming wordt gedreven. Als dat niet het geval is, is immers sprake van een toename van de subjectieve gerechtigdheid gedurende de minimale bezitsperiode. Als het verkrijgende lichaam daarnaast een andere onderneming drijft, geldt daarvoor een afzonderlijke bezitseis.

Juridische fusie

Een juridische fusie is de rechtshandeling van twee of meer lichamen waarbij minimaal een van deze het vermogen onder algemene titel van het verdwijnende lichaam verkrijgt of waarbij een nieuw lichaam, die bij deze rechtshandeling wordt opgericht, het vermogen onder algemene titel van het verdwijnende lichaam verkrijgt. Bij een juridische fusie is er dus altijd een verdwijnend lichaam en een verkrijgend lichaam, dat al dan niet nieuw is opgericht. Op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E worden in geval van een juridische fusie voor de toets aan de minimale bezitsperiode twee periodes bij elkaar opgeteld. Ten eerste de periode dat de erflater of schenker vóór die juridische fusie direct of indirect een ab hield in het verdwijnende lichaam. Ten tweede de periode waarin de erflater of schenker na die juridische fusie direct of indirect een ab houdt in het verkrijgende lichaam. Vereist is dat de twee op te tellen periodes op elkaar aansluiten. Ook is vereist dat het verdwijnende lichaam en het verkrijgende lichaam tezamen gedurende de minimale bezitsperiode dezelfde onderneming drijft. Als dat niet het geval is, is

immers sprake van een toename van de subjectieve gerechtigdheid gedurende de minimale bezitsperiode. Als het verkrijgende lichaam daarnaast een andere onderneming drijft, geldt daarvoor een afzonderlijke bezitseis.

Ter illustratie volgen enkele voorbeelden. In deze voorbeelden wordt er telkens vanuit gegaan dat A de erflater of schenker is, dat een houderstermaatschappij aandelen houdt in een ander lichaam en dat een werkmaatschappij een onderneming drijft. Deze situatie bestaat al voor de fusie gedurende de minimale bezitsperiode.

Voorbeeld PM

A houdt alle aandelen in houdstermaatschappij H. H houdt alle aandelen in werkmaatschappij W1 en in beleggingslichaam B. W1 en B fuseren binnen de minimale bezitsperiode middels een juridische fusie tot werkmaatschappij W2, waarna W1 en B verdwijnen.

Op het moment van overlijden of schenken heeft A een belang van 100% in de onderneming die eerst door W1 werd gedreven. De fusie leidt er bij A niet toe dat voor de onderneming die eerst door W1 werd gedreven een nieuwe bezitsperiode aanvangt. De bezittingen en schulden van de onderneming in W1 worden immers op grond van artikel 35c, vijfde lid, SW 1956 aansluitend voor 100% (vóór de fusie) en 100% (vanaf de fusie) aan H toegerekend. A voldoet dus al op grond van artikel 35d SW 1956 aan de bezitseis zonder gebruik te hoeven maken van de tegemoetkoming in artikel 9, eerste lid, onderdeel d, (nieuw) URS&E.

Voorbeeld PM

A houdt alle aandelen in houdstermaatschappij H. H houdt alle aandelen in werkmaatschappij W1. Derde B houdt alle aandelen in werkmaatschappij W2. W1 en W2 fuseren binnen de minimale bezitsperiode tot werkmaatschappij W3, waarbij W1 en W2 verdwijnen. H en B krijgen onder zakelijke voorwaarden ieder 50% van de aandelen in W3.

Op het moment van overlijden of schenken heeft A een belang van 50% in de onderneming die eerst door W1 werd gedreven en een belang van 50% in de onderneming die eerst door W2 werd gedreven. De fusie leidt er bij A niet toe dat voor de onderneming die eerst door W1 werd gedreven een nieuwe bezitsperiode aanvangt. De bezittingen en schulden van de onderneming in W1 worden immers op grond van artikel 35c, vijfde lid, SW 1956 aansluitend voor 100% (vóór de fusie) en 50% (vanaf de fusie) aan H toegerekend. Voor dat belang van 50% voldoet A dus al op grond van artikel 35d SW 1956 aan de bezitseis zonder gebruik te hoeven maken van de tegemoetkoming in artikel 9, eerste lid, onderdeel d, (nieuw) URS&E. Voor het belang van 50% in de onderneming die eerst door W2 werd gedreven, vangt voor A wel een nieuwe bezitstermijn aan op het moment van de fusie.

Voorbeeld PM

A houdt alle aandelen in houdstermaatschappij H1. H1 houdt alle aandelen in werkmaatschappij W1. B bezit alle aandelen in houdstermaatschappij H2. H2 houdt alle aandelen in werkmaatschappij W2. H1 en H2 fuseren, waarbij H1 verdwijnt. H2 houdt na deze juridische fusie alle aandelen in W1 en W2. En A en B verkrijgen bij deze fusie onder zakelijke voorwaarden elk 50% van de aandelen H2.

Op het moment van overlijden of schenken heeft A een belang van 50% in de onderneming die door W1 wordt gedreven en een belang van 50% in de onderneming die door W2 wordt gedreven. De fusie leidt er bij A toe dat op grond van artikel 35d SW 1956 niet wordt voldaan aan de minimale bezitsperiode om twee redenen. Ten eerste omdat A het belang in H2 nog niet gedurende de minimale bezitsperiode houdt. Ten tweede omdat H2 de op grond van artikel 35d, vijfde lid, SW 1956 aan H2 toegerekende onderneming die door W1 wordt gedreven, nog niet gedurende de minimale bezitsperiode drijft. Door de tegemoetkoming in artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E mag A op verzoek de periode waarin A de aandelen in H1 vóór de fusie hield en de periode waarin A de aandelen in H2 na de fusie houdt bij elkaar optellen, waardoor A voldoet aan de minimale bezitsperiode. Wel is gedurende de minimale bezitsperiode bij A sprake geweest van een toename van het belang van 0% naar 50% in de door W2 gedreven onderneming. Die toename is, zoals met ingang van 1 januari 2026 wordt geëxpliciteerd in artikel 35d, eerste lid, slot, SW 1956, in strijd met de bezitseis. Voor het belang van 50% in de onderneming die wordt gedreven door W2, voldoet A daarom niet aan de bezitseis. Voor het belang in de onderneming die wordt gedreven door W1 voldoet A vanwege de tegemoetkoming in artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E op verzoek wel aan de bezitseis.

Juridische splitsing

Een juridische splitsing kent twee vormen, namelijk een zuivere splitsing en een afsplitsing. Bij een zuivere splitsing gaat vermogen onder algemene titel over van een lichaam dat ophoudt te bestaan naar minimaal twee andere lichamen. De verkrijgende lichamen kunnen bestaande lichamen zijn, maar ook nieuw opgerichte lichamen. Bij afsplitsing gaat ook vermogen onder algemene titel over naar minimaal een ander-bestaand of nieuw op te richten- lichaam, maar blijft het lichaam waarvan het vermogen overgaat bestaan. Op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E worden in geval van een juridische splitsing voor de toets aan de minimale bezitsperiode twee periodes bij elkaar opgeteld. Ten eerste de periode dat de erflater of schenker vóór die juridische splitsing direct of indirect een ab hield in het lichaam waarvan in het kader van die juridische splitsing vermogen onder algemene titel is overgegaan. Ten tweede de periode waarin de erflater of schenker na die juridische splitsing direct of indirect een ab houdt in lichaam dat in het kader van die juridische splitsing dat vermogen onder algemene titel heeft verkregen. Vereist is dat de twee op te tellen periodes op elkaar aansluiten. Ook is vereist dat het lichaam dat ophoudt te bestaan of waarvan vermogen wordt afgesplitst en het verkrijgende lichaam tezamen gedurende de minimale bezitsperiode dezelfde onderneming drijft. Als dat niet het geval is, is immers sprake van een toename van de subjectieve gerechtigdheid gedurende de minimale bezitsperiode. Als het verkrijgende lichaam daarnaast een andere onderneming drijft geldt daarvoor een afzonderlijke bezitseis.

Aan het slot van artikel 9, eerste lid, onderdeel d (nieuw), URS&E wordt de voorwaarde gesteld dat de in dat onderdeel genoemde belangen via dezelfde soort vermogensbestanddelen moeten worden gehouden. Van het houden van een belang via een andere soort vermogensbestanddelen is bijvoorbeeld sprake als de erflater of schenker vóór een bedrijfsfusie aandelen hield in het lichaam waarvan in het kader van die bedrijfsfusie bezittingen en schulden zijn verkregen en na die fusie winstbewijzen houdt in het lichaam dat die bezittingen en schulden

heeft verkregen. Zo'n wijziging is niet gewenst en brengt ook het praktische gevolg met zich dat de wijziging in de subjectieve gerechtigdheid niet berekend kan worden.

Zoals hiervoor is toegelicht wordt niet aan de bezitseis voldaan voor zover de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot de onderneming door de fusie of splitsing is toegenomen. Hiervoor is ook al toegelicht welke gevolgen er voor de subjectieve gerechtigdheid kunnen zijn als bij de herstructurering een wijziging plaatsvindt in het soort aandelen⁶ dat direct of indirect wordt gehouden.

Opgemerkt wordt dat er ook sprake kan zijn van een (volledige) wijziging, en dus toename, van de subjectieve gerechtigdheid als er sprake is van 'ruilen' naar vermogensbestanddelen van dezelfde soort. Een voorbeeld hiervan is als de erflater of schenker voor de aandelenfusie, juridische fusie of juridische splitsing tracking stocks heeft die tracken naar een bepaalde objectieve onderneming, bijvoorbeeld een bakkerij, die bij die fusie of splitsing geruild worden tegen tracking stocks die tracken naar een andere objectieve onderneming, bijvoorbeeld een slagerij.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel e (nieuw), URS&E

In het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel e, URS&E wordt geregeld dat mede aan de minimale bezitsperiode kan worden voldaan als binnen die periode een lichaam waarin de erflater of schenker direct of indirect een ab houdt wordt verkocht aan een ander lichaam waarin de erflater direct of indirect een ab houdt. In dat geval wordt voor de toets aan de minimale bezitsperiode de periode waarin de erflater of schenker voor de verkoop direct of indirect ab-houder was van het verkochte lichaam en de aansluitende periode waarin hij na die verkoop het indirecte ab houdt in het verkochte lichaam, bij elkaar opgeteld. Drijft het kopende lichaam ook een onderneming, dan blijft daarvoor een eigen bezitsperiode gelden.

Het verkochte lichaam moet gedurende de minimale bezitsperiode dezelfde onderneming hebben gedreven. Als het lichaam pas gedurende de minimale bezitsperiode een onderneming is gaan drijven of een andere onderneming is gaan drijven, dan is er sprake van een (volledige) toename van de subjectieve gerechtigdheid in de minimale bezitsperiode, waardoor ten aanzien van de nieuw gedreven onderneming niet aan de bezitseis kan worden voldaan.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel e (nieuw), URS&E regelt niets voor de situatie waarin het lichaam waarin de erflater of schenker direct of indirect een ab houdt binnen de minimale bezitsperiode van een derde een lichaam koopt. Voor deze situatie blijft niet voldaan worden aan de bezitseis. Zoals hiervoor is toegelicht bij artikel 9, eerste lid, URS&E onder het kopje 'inleiding' wordt immers niet aan de bezitseis voldaan voor zover de subjectieve gerechtigdheid van de erflater of schenker tot de onderneming is toegenomen door genoemde koop. Dit kan ook het geval zijn als de erflater of schenker medeaandeelhouder was in het verkochte lichaam en hij alle aandelen bezit van het kopende lichaam. Het zijn van medeaandeelhouder is op zich geen beletsel voor de tegemoetkoming, mits de subjectieve gerechtigdheid niet is toegenomen.

Voor de situatie dat de erflater of schenker binnen de minimale bezitsperiode de aandelen van het lichaam koopt waarin hij indirect een ab heeft, hoeft niets te worden geregeld. In deze situatie (van indirect ab naar direct ab) vangt namelijk op grond van de huidige tekst van artikel 35d SW 1956 bij deze koop geen nieuwe bezitsperiode aan.

⁶ Met 'soorten aandelen' worden bijvoorbeeld preferente aandelen, tracking stocks en aandelen die geen preferente aandelen of tracking stocks zijn, bedoeld.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel f (nieuw), URS&E

Het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel f, URS&E ziet op de situatie waarin een erflater of schenker gedurende ten minste de minimale bezitsperiode ab-houder is van aandelen of winstbewijzen in een lichaam en dat lichaam binnen die minimale bezitsperiode aandelen of winstbewijzen van dezelfde soort aan hem uitgeeft. In dat geval wordt op grond van dat onderdeel f ook ten aanzien van de uitgegeven vermogensbestanddelen voldaan aan de minimale bezitsperiode.

Naast de voorwaarde van uitgifte van dezelfde soort vermogensbestanddelen geldt ook de voorwaarde dat het totale geplaatste aandelenkapitaal of het tegen winstbewijzen ingebrachte kapitaal door uitgifte van vermogensbestanddelen niet mag stijgen. Als kapitaal wordt gestort of ingebracht in een lichaam en het lichaam daarmee bijvoorbeeld schulden aflost of een overnamekas vormt, dan stijgt het ondernemingsvermogen waarover de BOR kan worden toegepast. Hetzelfde geldt als de ab-houder een vordering op het lichaam inbrengt. Genoemde voorwaarde voorkomt dat op deze manier binnen de minimale bezitsperiode privévermogen wordt omgezet in ondernemingsvermogen.

Genoemd onderdeel f kan bijvoorbeeld van toepassing zijn als bij een aandelenemissie aan alle bestaande aandeelhouders naar rato van het aandelenbelang evenveel nieuwe aandelen worden uitgegeven. Als de uitgifte van vermogensbestanddelen aan de erflater of schenker onevenredig groot is, is voor dat onevenredig grote deel sprake van een toename in de subjectieve gerechtigheid tot de onderneming en wordt voor dat deel niet voldaan aan de bezitseis. De uitgegeven vermogensbestanddelen moeten van dezelfde soort zijn, omdat anders de subjectieve gerechtigdheid kan toenemen. Deze voorwaarde wordt gesteld omdat in die situaties deze toename bijna niet te bepalen is. Bijvoorbeeld als er een onevenredige uitgifte van winstbewijzen plaatsvindt aan aandeelhouders.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel g (nieuw), URS&E

Op grond van artikel 9, zesde lid, URS&E voldoet de erflater of schenker van preferente aandelen als bedoeld in artikel 35c, vierde lid, SW 1956 mede aan de minimale bezitsperiode indien hij de gewone aandelen, bedoeld in artikel 35c, vierde lid, onderdeel a, SW 1956 gedurende ten minste de minimale bezitsperiode heeft gehouden. Dit wordt met ingang van 1 januari 2026 opgenomen in artikel 9, eerste lid, onderdeel g, URS&E.

Voor bedrijfsopvolgingen vanaf 1 januari 2026 geldt een langere minimale bezitsperiode in geval van verervingen en schenkingen op zeer hoge leeftijd. Het nieuwe onderdeel g bevat op dit punt met betrekking tot de omgezette gewone aandelen een versoepeling. Als artikel 9, eerste lid, onderdeel g (nieuw), URS&E van toepassing is, wordt de minimale bezitsperiode van de omgezette gewone aandelen niet berekend op basis van de leeftijd van de erflater of schenker bij overlijden, onderscheidenlijk schenken, maar op basis van de leeftijd op het moment van omzetting van de gewone aandelen in preferente aandelen.

Artikel VI voorziet in overgangsrecht voor situaties waarin die omzetting voor 1 januari 2026 heeft plaatsgevonden. Ten tijde van die omzetting gold er nog geen langere minimale bezitsperiode in geval van verervingen en schenkingen op zeer hoge leeftijd. Artikel VI regelt dat in dat geval wordt uitgegaan van de minimale bezitsperiodes voor vererven (een jaar) of schenken (vijf jaren) zonder enige verlenging van die periodes. Dus als die omzetting voor 1 januari 2026 heeft plaatsgevonden, dan voldoet de erflater of schenker van preferente aandelen als bedoeld in

artikel 35c, vierde lid, SW 1956 mede aan de minimale bezitsperiode indien hij de gewone aandelen, bedoeld in artikel 35c, vierde lid, onderdeel a, SW 1956 gedurende ten minste een jaar, onderscheidenlijk vijf jaren, heeft gehouden.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel h (nieuw), URS&E

Het huidige artikel 9, eerste lid, onderdeel d, URS&E gaat over de situatie waarin de erflater of schenker resultaat uit een werkzaamheid geniet met betrekking tot een onroerende zaak en die onroerende zaak eerder deel uitmaakte van het ondernemingsvermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming.⁷ In dat geval worden voor de toets aan de minimale bezitsperiode de periode van ondernemerschap en de aansluitende periode van het genieten van resultaat uit die werkzaamheid bij elkaar opgeteld.

Dat onderdeel d wordt met ingang van 1 januari 2026 vernummerd tot onderdeel h. Voorts vervallen in de tekst van onderhavig onderdeel de overbodige woorden 'het ondernemingsvermogen van' en worden enkele tekstuele aanpassingen aangebracht. De aanpassingen leiden niet tot inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel i (nieuw), URS&E

Het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel i, URS&E gaat over de situatie waarin de erflater of schenker een ab houdt in een lichaam of resultaatgenieter is ten aanzien van een onroerende zaak als bedoeld in artikel 35c, eerste lid, onderdeel d, SW 1956 en het belang in dat lichaam of die onroerende zaak bij hem is ontstaan of vergroot als gevolg van een overgang krachtens huwelijksvermogensrecht. In het geval van een dergelijke overgang binnen de minimale bezitsperiode worden voor de toets aan de minimale bezitsperiode de periode waarin de echtgenoot van de erflater of schenker ten aanzien van dat ondernemingsvermogen ab-houder of resultaatgenieter was en de aansluitende periode dat de erflater of schenker ten aanzien van dat ondernemingsvermogen ab-houder, onderscheidenlijk resultaatgenieter, is, bij elkaar opgeteld.

Het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel i, URS&E ziet niet op de overgang van een ib-onderneming of een medegerechtigdheid, omdat het ondernemerschap of het zijn van medegerechtigde niet kan overgaan op een ander als gevolg van een overgang krachtens huwelijksvermogensrecht. Voor de toepassing van de BOR op een ib-onderneming of een medegerechtigdheid is het zijn van ondernemer of medegerechtigde immers een eis op grond van artikel 35d, eerste lid, onderdelen a en b, SW 1956.

De in artikel 9, eerste lid, onderdeel i (nieuw), URS&E opgenomen versoepeling van de bezitseis heeft als kenmerk dat bij de erflater of schenker in de minimale bezitsperiode altijd sprake is van een toename van de subjectieve gerechtigheid. In deze situatie heeft de erflater of schenker vóór het ontstaan van de huwelijksgoederengemeenschap namelijk geen belang tot het ondernemingsvermogen. Om strijdigheid met de wettekst te voorkomen wordt in artikel 9, zesde lid (nieuw), URS&E bepaald dat het slot van artikel 35d, eerste lid, SW 1956, waarin met ingang van 1 januari 2026 wordt geëxpliciteerd dat niet aan de bezitseis wordt voldaan voor zover sprake is van een toename van de subjectieve gerechtigdheid binnen de minimale bezitsperiode, niet van toepassing is op de toename van het ondernemingsvermogen als gevolg van de overgang, bedoeld in genoemd onderdeel i. Wel wordt als voorwaarde gesteld dat ook het belang van de echtgenoot

⁷ Onder het drijven van een onderneming door de erflater of schenker valt ook de situatie waarin de erflater, onderscheidenlijk de schenker vennoot is in een vennootschap onder firma. Iedere ondernemer drijft immers zijn eigen subjectieve onderneming.

waarvan het ondernemingsvermogen tot de huwelijksgoederengemeenschap gaat behoren in de periode van de start van de minimale bezitsperiode tot het moment dat het ondernemingsvermogen krachtens huwelijksvermogensrecht overgaat, niet is toegenomen. Ter illustratie volgt een voorbeeld.

Voorbeeld PM

Stel

- A koopt op 1 januari 2010 20% van de aandelen in BV X die een onderneming drijft;
- A koopt op 1 januari 2027 10% van de aandelen in BV X en bezit daardoor 30% van de aandelen in BV X;
- op 1 januari 2028 huwen A en B in algehele gemeenschap van goederen en als gevolg daarvan wordt B ab-houder van 15% van de aandelen in BV X;
- op 1 januari 2030 schenken A en B hun aandelen aan kind C;
- los van de aankoop en de overgang krachtens huwelijksvermogensrecht zijn er geen andere gebeurtenissen die invloed hebben op de subjectieve gerechtigdheid tot de door BV X gedreven onderneming; en
- de minimale bezitstermijn bij schenken bedraagt vijf jaren.

Uitwerking

Bij A is de subjectieve gerechtigdheid gedurende de minimale bezitstermijn gestegen van 20% naar 30%. Voor de schenking van A wordt op grond van artikel 35d SW 1956 voor 20/30e van 15% (=10%) voldaan aan de bezitseis. Bij B is de subjectieve gerechtigdheid tot de door BV X gedreven onderneming tijdens de minimale bezitsperiode gestegen op het moment van de overgang krachtens huwelijksvermogensrecht. Op grond van het nieuwe artikel 9, zesde lid, URS&E is het slot van artikel 35d, eerste lid, SW 1956 niet van toepassing op de overgang krachtens huwelijksvermogensrecht van 15% van de aandelen van BV X, voor zover er voorafgaand aan die overgang gedurende de minimale bezitsperiode bij A geen sprake was van een stijging van de subjectieve gerechtigdheid. Op 1 januari 2027, drie jaren voorafgaande aan de schenking, is de subjectieve gerechtigdheid bij A echter gestegen van 20% naar 30%. Dat betekent dat bij schenking door B op 1 januari 2023 voor 20/30e van 15% (=10%) van de aandelen in BV X aan de bezitseis wordt voldaan.

Artikel 9, eerste lid, onderdeel j (nieuw), URS&E

Het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel k, URS&E gaat over de situatie waarin ondernemingsvermogen binnen 180 dagen voor overlijden is geschonken. In een dergelijke situatie is artikel 12 SW 1956 van toepassing, dat de fictie bevat dat hetgeen uit de schenking is verkregen geacht wordt krachtens erfrecht door overlijden te zijn verkregen. Artikel 12 geldt ook voor geschonken ondernemingsvermogen. Echter op het moment van overlijden bezit de erflater het ondernemingsvermogen niet meer. Bij de fictiebepaling van artikel 12 kan daarom niet worden voldaan aan de bezitseis. Het nieuwe artikel 9, eerste lid, onderdeel j, URS&E bepaalt dat toch aan de minimale bezitsperiode wordt voldaan als de erflater op het moment van schenking voldoet aan de voor de erflater geldende minimale bezitsperiode. Deze minimale bezitsperiode wordt berekend rekening houdend met de leeftijd van de erflater bij overlijden. Door aan te sluiten bij de minimale

bezitsperiode voor erflaters kan het voorkomen dat op het moment van schenken nog niet voldaan is aan de bezitstermijn voor schenkers van minimaal vijf jaren, maar kan de BOR op de fictieve verkrijging krachtens erfrecht toch worden toegepast omdat op het moment van schenken wel voldaan is aan de minimale bezitstermijn voor erflaters van minimaal een jaar.

De keuze om aan te sluiten bij de minimale bezitsperiode voor de erflater en niet voor de langere minimale bezitsperiode voor de schenker en de keuze om bij de berekening van de minimale bezitsperiode rekening te houden met de leeftijd van de erflater bij overlijden hangen samen met dat vanaf 1 januari 2026 in artikel 12, tweede lid (nieuw), SW 1956 wordt bepaald dat voor de toepassing van de SW 1956 en de daarop gebaseerde bepalingen de schenking binnen 180 dagen voor overlijden geacht wordt geen schenking te zijn.

Als artikel 9, eerste lid, onderdeel j (nieuw), URS&E van toepassing is, is het moment van verkrijging van het ondernemingsvermogen op grond van de SW 1956 het moment van overlijden van de erflater. Dit betekent dat de periode van de voortzettingseis start op het moment van dat overlijden.

Artikel 9, tweede lid (nieuw), URS&E

Artikel 9, tweede en derde lid, URS&E, heeft betrekking op overheidsingrijpen. Deze leden worden met ingang van 1 januari 2026 samengevoegd tot één lid, namelijk artikel 9, tweede lid (nieuw), URS&E. De samenvoeging van de leden en de tekstuele aanpassingen leiden niet tot inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 9, derde lid (nieuw) URS&E

In verband met het samenvoegen van artikel 9, tweede en derde lid, URS&E wordt artikel 9, vierde lid, URS&E vernummerd tot het derde lid en worden twee verwijzingen aangepast.

Artikel 9, vierde lid (nieuw), URS&E

Het huidige artikel 9, zevende lid, URS&E gaat over de situatie waarin een erflater in de minimale bezitsperiode zelf ondernemingsvermogen krachtens erfrecht of schenking heeft verkregen met toepassing van de BOR. In dat geval wordt op grond van dat zevende lid op het moment van overlijden van die erflater ten aanzien van dat ondernemingsvermogen geacht steeds te zijn voldaan aan de minimale bezitsperiode. Vanaf 1 januari 2026 wordt dat zevende lid vernummerd tot artikel 9, vierde lid, URS&E. Tevens wordt dat lid uitgebreid naar de situatie waarin de BOR niet is toegepast op het door de erflater verkregen ondernemingsvermogen, maar waarin de BOR wel toegepast had kunnen worden. Dit komt onder andere voor als het ondernemingsvermogen is vererfd naar de echtgenoot en diens verkrijging onbelast is vanwege de partnervrijstelling van artikel 32, eerste lid, onder 4°, subonderdeel a, SW 1956. Ook in dat geval wordt vanaf 1 januari 2026 geacht steeds te zijn voldaan aan de minimale bezitsperiode. Als op een deel van het krachtens erfrecht of schenking verkregen ondernemingsvermogen de BOR toegepast had kunnen worden, is het aangepaste artikel 9, vierde lid, URS&E op dat deel van toepassing.

De in artikel 9, vierde lid (nieuw), URS&E opgenomen situatie heeft als kenmerk dat in de minimale bezitsperiode van de erflater sprake is van een toename van de subjectieve gerechtigheid, omdat erflater vóór genoemde verkrijging het betreffende ondernemingsvermogen niet bezat. Zoals hiervoor is toegelicht, is zo'n toename tijdens de minimale bezitsperiode strijdig met de bezitseis. Om deze strijdigheid te voorkomen wordt in artikel 9, zevende lid (nieuw),

URS&E bepaald dat het slot van artikel 35d, eerste lid, SW 1956, waarin met ingang van 1 januari 2026 wordt geëxpliciteerd dat niet aan de bezitseis wordt voldaan voor zover sprake is van een toename van de subjectieve gerechtigdheid binnen de minimale bezitsperiode, niet van toepassing is op de toename van het ondernemingsvermogen, bedoeld in genoemd vierde lid. Deze bepaling in genoemd slot geldt natuurlijk wel voor zover de erflater na het verkrijgen van het ondernemingsvermogen krachtens erfrecht of schenking diens subjectieve gerechtigdheid tot de onderneming verder heeft uitgebreid.

Artikel 9, vijfde lid (nieuw), URS&E

Artikel 9, vijfde lid (nieuw), URS&E gaat over de situatie waarin een erflater of schenker (insteller) ondernemingsvermogen met een tweetrapsmaking, onderscheidenlijk tweetrapsschenking, heeft nagelaten, onderscheidenlijk geschonken, waarbij er een ontbindende voorwaarde ten aanzien van de bezwaarde is, zoals het overlijden van de bezwaarde en opname van de bezwaarde in een verpleeghuis. De opschortende voorwaarde ten aanzien van de verwachter is vaak dat de verwachter in leven moet zijn wanneer de ontbindende voorwaarde intreedt. Op dat moment, verkrijgt de verwachter bij in leven zijn het ondernemingsvermogen juridisch van de insteller. De insteller had het ondernemingsvermogen echter niet direct voorafgaand aan de verkrijging door de verwachter in bezit, waardoor voor toepassing van de BOR niet voldaan kan worden aan de bezitseis. Om te voorkomen dat bij een tweetrapsmaking en tweetrapsschenking de bezitseis onredelijk en ongewenst uitwerkt, wordt in artikel 9, vijfde lid (nieuw), URS&E bepaald dat voor de toepassing van de bezitseis de bezwaarde als erflater (bij een tweetrapsmaking) of schenker (bij een tweetrapsschenking) wordt aangemerkt. Bij de verkrijging door de verwachter is niet meer relevant of de insteller aan de bezitseis voldoet. Bepalend is of de bezwaarde met het ondernemingsvermogen voldoet aan de bezitseis. Dit is een verruiming ten opzichte van de huidige situatie als de bezwaarde met het bezwaard vermogen ondernemingsvermogen heeft gekocht. Voor 1 januari 2026 was de BOR dan bij de verwachter nooit van toepassing, omdat de insteller geen ondernemingsvermogen had. Vanaf 1 januari 2026 kan de BOR wel van toepassing zijn als de bezwaarde voldoet aan de bezitseis. Hetzelfde geldt als de bezwaarde bijvoorbeeld de verkregen onderneming heeft gestaakt en met de verkoopopbrengst een andere onderneming heeft gekocht. Voor 1 januari 2026 was de BOR in die situatie nooit van toepassing bij de verwachter, aangezien de insteller het door de verwachter verkregen ondernemingsvermogen nooit in bezit heeft gehad. Vanaf 1 januari 2026 kan de BOR bij de verwachter wel van toepassing zijn als de bezwaarde aan de bezitseis voldoet.

Artikel 9, zesde lid (nieuw), URS&E

Voor een toelichting op artikel 9, zesde lid (nieuw), URS&E wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel 9, eerste lid, onderdeel i (nieuw), URS&E.

Artikel 9, zevende lid (nieuw), URS&E

Voor een toelichting op artikel 9, zevende lid (nieuw), URS&E wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel 9, vierde lid (nieuw), URS&E.

D.

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het eerste en tweede lid tot tweede en derde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

1. Op verzoek van de verkrijger wordt een gebeurtenis niet als een gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e, eerste lid, onderdelen a en c, onder 1o en 3o, van de wet aangemerkt voor zover door die gebeurtenis het belang van de verkrijger in de oorspronkelijk verkregen onderneming niet afneemt, mits:

- a. die onderneming wordt voortgezet;
- b. die gebeurtenis niet plaatsvindt onder een last of tegen een tegenprestatie aan de verkrijger anders dan de uitgifte van vermogensbestanddelen met dezelfde rechten als de verkregen vermogensbestanddelen; en
- c. die gebeurtenis er niet toe leidt dat de verkrijger als medegerechtigde winst gaat genieten uit die onderneming.

2. Het tweede lid (nieuw) wordt als volgt gewijzigd:

- a. In de aanhef wordt na "artikel 35e" ingevoegd ", eerste lid,".
- b. De onderdelen a, b en e vervallen onder verlettering van de onderdelen c, d en f tot a, b en c.

c. Onderdeel a (nieuw) komt te luiden:

a. het in geval van overheidsingrijpen als bedoeld in artikel 3.54, twaalfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 door de verkrijger ophouden winst te genieten uit de oorspronkelijk verkregen onderneming of door het lichaam waarvan hij de vermogensbestanddelen heeft verkregen ophouden de oorspronkelijk verkregen onderneming te drijven, voor zover de waarde van de tot die onderneming behorende vermogensbestanddelen en de waarde van de in het kader van dat overheidsingrijpen verkregen vergoeding voor zover deze vergoeding niet in de waarde van de tot die onderneming behorende vermogensbestanddelen is begrepen binnen de termijn, bedoeld in artikel 3.54 van de Wet inkomstenbelasting 2001, wordt geherinvesteerd in een onderneming waaruit die verkrijger, onderscheidenlijk dat lichaam, winst geniet;

d. Onderdeel b (nieuw) komt te luiden:

b. het door een lichaam uitgeven van vermogensbestanddelen van dezelfde soort als de verkregen vermogensbestanddelen, voor zover het door de verkrijger verkregen belang in de door dat lichaam gedreven onderneming niet afneemt;

e. Onderdeel c (nieuw) wordt als volgt gewijzigd:

1o. In subonderdeel 1o wordt "vennootschap," vervangen door "vennootschap en deze wordt gebruikt binnen de onderneming, bedoeld in artikel 35c, eerste lid, onderdeel d, van de wet;".

2o. Subonderdeel 2o komt te luiden:

2o. de vervreemding plaatsvindt door een inbreng tegen vermogensbestanddelen in het lichaam waarvan de verkrijger vermogensbestanddelen als bedoeld in artikel 35c, eerste lid, onderdeel d, van de wet heeft verkregen, mits de onroerende zaak na die vervreemding wordt gebruikt binnen de onderneming, bedoeld in artikel 35c, eerste lid, onderdeel d, van de wet.

3o. De tweede en derde zin vervallen.

3. Het derde lid (oud) vervalt.

4. In het derde lid (nieuw) vervalt "als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b," en wordt na "eindigt" ingevoegd "of wijzigt". Voorts wordt na "artikel 35e" ingevoegd ", eerste lid," en wordt na "gebruikt" ingevoegd ", onderscheidenlijk het ter beschikking stellen aan die onderneming wordt voortgezet".

5. In het vierde lid wordt "vijf jaren" vervangen door "drie jaren". Voorts wordt "derde lid," vervangen door "derde lid" en wordt "termijn van drie jaren" vervangen door "voortzettingstermijn". Voorts wordt na "situatie" ingevoegd "en wordt voor de toepassing van artikel 35c, vijfde lid, van de wet de verkrijger aangemerkt als erflater of schenker" en wordt "eerste lid, onderdeel c" vervangen door "tweede lid, onderdeel a". Tot slot wordt "voortzettingstermijn, bedoeld in artikel 35e van de wet," vervangen door "voortzettingstermijn".

6. In het vijfde lid wordt "het in het eerste lid, tweede lid of derde lid bedoelde verzoek" vervangen door "het verzoek, bedoeld in het eerste, tweede of derde lid,".

7. In het zesde lid wordt "vijf jaren" vervangen door "drie jaren". Voorts wordt "Van een gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e van de wet is geen sprake" vervangen door "Een gebeurtenis is geen gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e, eerste lid, van de wet" en wordt "verkrijger," vervangen door "verkrijger". Voorts wordt na "verdeling van" ingevoegd "de huwelijksgoederengemeenschap of" en wordt "worden" vervangen door "wordt of worden". Tot slot wordt "termijn van drie jaren de rechtsopvolgers" vervangen door "voortzettingstermijn de verwachter, onderscheidenlijk de rechtsopvolgers," en wordt na "huwelijksvermogensrecht" ingevoegd: "van de verkrijger,".

8. In het zevende lid wordt "vijf jaren" telkens vervangen door "drie jaren". Voorts wordt telkens na "in artikel 35e" ingevoegd ", eerste lid," en wordt "geen sprake" vervangen door "evenmin sprake". Voorts vervalt "onder algemene titel" en wordt na "wet wordt" ingevoegd "in dat geval". Voorts wordt "termijn van drie jaren" telkens vervangen door "voortzettingstermijn" en wordt "termijn de" vervangen door "voortzettingstermijn de". Voorts wordt "als bedoeld in Hoofdstuk" vervangen door ", bedoeld in hoofdstuk" en wordt "dan weer" vervangen door "in dat geval". Tot slot vervalt "in de tweede volzin bedoelde".

9. In het achtste lid wordt "vijf jaren" vervangen door "drie jaren". Voorts wordt "termijn van drie jaren, bedoeld in artikel 35e van de wet," vervangen door "voortzettingstermijn" en wordt "elfde lid, van die wet" vervangen door "dertiende lid, van de wet". Tot slot wordt "gelijkgesteldekoopoptie" vervangen door "gelijkgestelde koopoptie" en wordt "genoemde termijn" vervangen door "voortzettingstermijn".

Artikel V, onderdeel D (artikel 10 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

In artikel 35e SW 1956 is de voortzettingseis van de BOR opgenomen. Aan de voortzettingseis wordt voldaan als binnen vijf jaren (voor bedrijfsopvolgingen tot 2025) of drie jaren (voor bedrijfsopvolgingen vanaf 2025) na het overlijden van de erflater of na het schenken door de schenker zich geen gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e SW 1956 voordoet. In artikel 10, eerste lid, URS&E zijn gebeurtenissen opgenomen die op verzoek van de verkrijger niet worden aangemerkt als een gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e SW 1956.

De delegatiegrondslag voor artikel 10, eerste lid, URS&E is opgenomen in artikel 35e, zesde lid, SW 1956. Op grond van die delegatiegrondslag kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld aan de toepassing van artikel 35e SW 1956. Omdat het kabinet twijfelde of die delegatiegrondslag ruim genoeg is voor hetgeen in artikel 10, eerste lid, URS&E is geregeld, wordt ingevolge de WAFB 2025 met ingang van 1 januari 2026 een delegatiegrondslag aan artikel 35d SW 1956 toegevoegd. Op grond van het nieuwe artikel 35e, zesde lid, SW 1956 blijft een verkrijger mede voldoen aan de voortzettingseis in bij ministeriële regeling te stellen omstandigheden die

passen bij het doel en de strekking van de voortzettingseis als voldaan wordt aan de in die ministeriële regeling te stellen voorwaarden.

Met ingang van 1 januari 2026 worden in artikel 10 URS&E aanpassingen aangebracht die ertoe leiden dat meer vormen van herstructurering niet als gebeurtenis die strijdig is met de voortzettingseis worden aangemerkt. Ook wordt de in het algemeen deel van deze toelichting beschreven verkorting van de voortzettingseis van vijf naar drie jaren met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 verwerkt in artikel 10 URS&E. Met ingang van 1 januari 2026 worden alle verwijzingen naar de duur van de voortzettingsperiode geüniformeerd door het gebruik van het begrip 'duur van de voortzettingsperiode'. Dit begrip wordt in artikel 10, vijfde lid, URS&E gedefinieerd als de duur van de periode, bedoeld in artikel 35e SW 1956. Met het woord 'voortzettingsperiode' wordt aangesloten bij het opschrift van artikel 10 URS&E dat ook 'voortzettingsperiode' luidt.

In onderstaande transponeringstabel is te vinden in welke leden en (sub)onderdelen van die leden van artikel 10 URS&E de in de tabel omschreven situaties en nadere regels zijn geregeld tot 1 januari 2026 (kolom 1) en vanaf 1 januari 2026 (kolom 2). Een lege cel in de eerste kolom betekent dat voor de beschreven situatie of nadere regel momenteel nog niets is geregeld in artikel 10 URS&E. Benadrukt wordt dat de beschrijving in de derde kolom beknopt is en dat er voorwaarden kunnen gelden. Verderop worden de beschreven situaties en nadere regels nader toegelicht.

Transponeringstabel artikel 10 URS&E

Oud	Nieuw	Beschrijving
1-a	1	Geruisloze omzetting in nv/bv
1-b	1	Geruisloze terugkeer uit nv/bv
1-d	1	Geruisloze aandelenfusie
1-e	1	Geruisloze bedrijfsfusie
1-2 ^e en 3 ^e zin	1	Geruisloze juridische splitsing en juridische fusie
	1	Ruisende omzetting in nv/bv, ruisende terugkeer uit nv/bv, ruisende aandelenfusie, bedrijfsfusie, juridische fusie en juridische splitsing, verkoop deelneming van eigen nv/bv aan verkrijger, verkoop deelneming van eigen bv/nv aan andere eigen nv/bv
1-c	2-a	Overheidsingrijpen bij een door een verkrijger gedreven onderneming
	2-a	Overheidsingrijpen bij een door een lichaam gedreven onderneming
	2-b	Uitgifte van (extra) vermogensbestanddelen, zoals een aandelenemissie
1-f-1 ^o	2-c-1 ^o	Vervreemding van onroerende zaak die behoort tot een werkzaamheid voor vervangende onroerende zaak

Hiervoor zijn de aanpassingen die verband houden met de (verwijzing naar) de duur van de voortzettingsperiode al toegelicht. Hierna volgt een nadere toelichting op de overige aanpassingen in artikel 10 URS&E.

Artikel 10, eerste lid (nieuw), URS&E

In het huidige artikel 10, eerste lid, URS&E zijn gebeurtenissen, veelal herstructureringen, opgenomen die op verzoek van de verkrijger niet worden aangemerkt als een gebeurtenis als bedoeld in artikel 35e SW 1956 en daarmee niet strijdig zijn met de voortzettingseis. Met ingang van 1 januari 2026 worden deze gebeurtenissen voor een deel opgenomen in artikel 10, derde lid (nieuw), URS&E. Het gaat hierbij om situaties van overheidsingrijpen en om situaties van vervreemding van een onroerende zaak die tot een zogenoemde werkzaamheid behoort. De overige in het huidige artikel 10, eerste lid, URS&E opgenomen gebeurtenissen gaan met ingang van 1 januari 2026 vallen onder de hierna beschreven hoofdregel in artikel 10, eerste lid (nieuw), URS&E.

Het nieuwe artikel 10, eerste lid, URS&E regelt wanneer een gebeurtenis geen gebeurtenis is als bedoeld in artikel 35e, eerste lid, onderdelen a (geheel of gedeeltelijk ophouden winst te genieten door de verkrijger) en c, onder 1o (vervreemding vermogensbestanddelen of van daarin besloten rechten) en 3o (geheel of gedeeltelijk ophouden winst genieten door het lichaam waarop de verkregen vermogensbestanddelen betrekking hebben), SW 1956. Op grond van artikel 10, eerste lid (nieuw), URS&E is er geen sprake van een met genoemde (sub)onderdelen strijdige gebeurtenis voor zover sprake is van een gebeurtenis waarbij het belang (daaronder begrepen de gerechtigdheid met betrekking tot een personenvennootschap en het belang van een ab-houder) van de verkrijger in de oorspronkelijk verkregen onderneming niet afneemt. Dit betreft de subjectieve gerechtigdheid van de verkrijger. Hierbij is vereist dat wordt voldaan aan de verderop toegelichte voorwaarden, die worden opgenomen in artikel 10, eerste lid, onderdelen a tot en met c (nieuw), URS&E. Met de woorden 'oorspronkelijk verkregen onderneming' wordt aangesloten bij de tekst van het huidige artikel 10, tweede lid, URS&E. Hiermee wordt de onderneming bedoeld die besloten ligt in het verkregen ondernemingsvermogen. Dit kan dus ook de onderneming zijn die wordt gedreven door het lichaam waarvan de verkrijger vermogensbestanddelen heeft verkregen.

In artikel 10, eerste lid, onderdeel a (nieuw), URS&E wordt de voorwaarde opgenomen dat de oorspronkelijk verkregen onderneming (volledig) moet worden voortgezet. Het gaat hierbij om de voortzetting van de objectieve onderneming, ongeacht of die voortzetting plaatsvindt door de verkrijger van de personenvennootschap of door een lichaam waarvan de verkrijger vermogensbestanddelen heeft verkregen. De gebeurtenis, bedoeld in artikel 10, eerste lid, aanhef (nieuw), URS&E mag dus niet (mede) leiden tot het gedeeltelijk staken van die onderneming. Een duurzame inkrimping of het afstoten van een zelfstandig filiaal zijn voorbeelden van situaties waardoor niet aan de voorwaarde, bedoeld in genoemd onderdeel a, wordt voldaan. Het volledig staken van een onderneming is uiteraard ook niet toegestaan. Bij het volledig staken van een objectieve onderneming neemt immers de subjectieve gerechtigdheid tot die onderneming af naar nihil.

In artikel 10, eerste lid, onderdeel b, URS&E wordt de voorwaarde opgenomen dat de gebeurtenis, bedoeld in artikel 10, eerste lid, aanhef (nieuw), URS&E niet mag plaatsvinden onder een last of tegen een tegenprestatie aan de verkrijger anders dan de uitgifte van vermogensbestanddelen met dezelfde rechten als de verkregen vermogensbestanddelen. Hierdoor

is genoemd eerste lid bijvoorbeeld niet van toepassing voor zover het lichaam waarop de verkregen aandelen betrekking hebben, aandelen inkoopt met geld. Als de verkrijger geld ontvangt voor de afgestane aandelen, dan heeft de verkrijger immers ook geld om erf- of schenkbelasting te voldoen over de verkregen aandelen. Het continueren van de voorwaardelijke vrijstelling van de BOR is dan niet nodig. Van een gebeurtenis onder een last of tegenprestatie is ook sprake als de verkrijger met bijvoorbeeld het kopende lichaam overeenkomt dat het geldbedrag niet aan hem maar aan een derde wordt uitbetaald.⁸

De in genoemd onderdeel b gehanteerde formulering 'met dezelfde rechten als de verkregen vermogensbestanddelen' sluit uit dat genoemd eerste lid bijvoorbeeld van toepassing is op een fusie, waarbij de verkrijger gewone aandelen inbrengt en tracking stocks, winstbewijzen of preferente aandelen terugkrijgt. Dit is in lijn met hetgeen artikel 35e, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, SW 1956 regelt. Daarnaast voorkomt deze voorwaarde bij gebeurtenissen op indirect niveau in de structuur lastige discussies over of, en zo ja in hoeverre, het lichaam waarvan de aandelen zijn verkregen opgehouden is winst te genieten.

In artikel 10, eerste lid, onderdeel c, URS&E wordt de voorwaarde opgenomen dat de gebeurtenis, bedoeld in artikel 10, eerste lid, aanhef (nieuw), URS&E er niet toe mag leiden dat de verkrijger als medegerechtigde winst gaat genieten uit de oorspronkelijk verkregen onderneming. Deze voorwaarde sluit de toepassing van artikel 10, eerste lid (nieuw), URS&E bijvoorbeeld uit als de verkrijger aandelen heeft gekregen in een lichaam dat een onderneming drijft en hij door een herstructurering, zoals een terugkeer uit de bv, medegerechtigde wordt. Deze voorwaarde ligt in lijn met hetgeen is bepaald in het slot van artikel 35e, eerste lid, onderdeel a, SW 1956. Deze voorwaarde is opgenomen omdat een medegerechtigde voor de BOR wordt aangemerkt als kapitaalverschaffer.

Door het nieuwe artikel 10, eerste lid, URS&E hoeven de hierna beschreven situaties van herstructurering niet langer in strijd te zijn met de voortzettingseis: ruisende aandelenfusie, bedrijfsfusie en juridische splitsing met betrekking tot het lichaam waarin de verkrijger een direct belang houdt⁹, verkoop van een deelneming van een nv of bv waarin de verkrijger vermogensbestanddelen houdt aan de verkrijger zelf of aan een andere nv of bv waarin de verkrijger vermogensbestanddelen houdt.¹⁰ Mochten bij een dergelijke herstructurering de verkregen vermogensbestanddelen worden omgezet in preferente aandelen of de aanspraak van de verkregen vermogensbestanddelen op toekomstige winsten of waardeontwikkelingen, al dan niet via uitgifte van vermogensbestanddelen, op andere wijze worden beperkt, dan blijft dit strijdigheid met de voortzettingseis op grond van artikel 35e, eerste lid, onderdeel c, onder 2o, SW 1956.

⁸ Uit het arrest HR 24 mei 2019, ECLI:NL:HR:2019:788 blijkt dat ook als tegenprestatie wordt aangemerkt hetgeen door de overdrager als betalingen aan een derde wordt bedongen. Onder het nieuwe artikel 10, tweede lid, onderdeel b, URS&E valt niet de situatie waarbij een verkrijger vermogensbestanddelen in een houdstermaatschappij heeft verkregen en hij met die houdstermaatschappij overeenkomt dat hij de aandelen van een deelneming van die houdstermaatschappij om niet krijgt. Een dergelijke uitdeling is namelijk geen gebeurtenis onder een last of tegen een tegenprestatie.

⁹ Voor aandelenfusie, bedrijfsfusie of juridische splitsing met betrekking tot een lichaam waarin de verkrijger indirect een belang houdt, wordt met ingang van 1 januari 2026 in artikel 9, vierde lid, URS&E geregeld dat de toerekeningsregel van artikel 35c, vijfde lid, SW 1956 in de voortzettingperiode ziet op het indirecte belang van de verkrijger. Hierdoor levert het door een fusie of splitsing op indirect niveau opnemen van een nieuwe lichamen in de structuur geen probleem op voor het voldoen aan de voortzettingseis.

¹⁰ Onder deze verkoop valt ook de situatie waarin de aandelen van genoemde deelneming als agio worden gestort op de aandelen van genoemde andere nv of bv.

Opgemerkt wordt dat zowel tot als vanaf 1 januari 2026 een daling van de subjectieve gerechtigdheid niet gecompenseerd kan worden met een toegenomen waarde van de onderneming. Als bij een gebeurtenis, zoals een kapitaalstorting door een derde tegen uitgifte van aandelen, de subjectieve gerechtigdheid daalt van 20% met een totale waarde van € 1 miljoen naar 10% met een totale waarde van € 1 miljoen, dan wordt voor de daling van 10%-punt niet voldaan aan de voortzettingseis.

Artikel 10, tweede lid (nieuw), URS&E

In artikel 10, eerste lid, onderdeel c, URS&E is geregeld dat het in geval van overheidsingrijpen door de verkrijger ophouden winst genieten uit de verkregen onderneming onder voorwaarden niet strijdig met de voortzettingseis. Dat is het geval voor zover de waarde van de tot de onderneming behorende vermogensbestanddelen binnen de termijn, bedoeld, wordt geheerinvesteerd in een onderneming waaruit de verkrijger winst gaat genieten.

Het huidige artikel 10, eerste lid, onderdeel c, URS&E wordt met ingang van 1 januari 2026 vernummerd en verletterd tot artikel 10, tweede lid, onderdeel a, URS&E. Voorts worden enkele wijzigingen aangebracht. Geregeld wordt dat de versoepeling in geval van overheidsingrijpen ook gaat gelden als de oorspronkelijk verkregen onderneming wordt gedreven door een lichaam waarvan de verkrijger vermogensbestanddelen heeft verkregen. Het lichaam moet dan binnen genoemde termijn herinvesteren in een onderneming waaruit dat lichaam winst gaat genieten. Daarnaast wordt geregeld dat ook het bedrag dat wordt ontvangen in het kader van overheidsingrijpen wordt begrepen in de berekening van het ter herinvesteren bedrag. Om te voorkomen dat er mogelijk dubbelbetaling plaatsvindt doordat de waarde van de vermogensbestanddelen ook in de verkregen vergoeding is begrepen, bijvoorbeeld als sprake is van onteigening, hoeft dit slechts voor zover deze vergoeding niet in de waarde van de tot die onderneming behorende vermogensbestanddelen is begrepen. Het meetellen van de vergoeding in het te herinvesteren bedrag is in lijn met hetgeen voor de bezitseis in geval van overheidsingrijpen is geregeld in artikel 9, tweede en derde lid (oud), URS&E en bewerkstelligt dat het volledige voor herinvestering beschikbare bedrag als uitgangspunt voor herinvestering wordt genomen.

Het nieuwe artikel 10, tweede lid, onderdeel b, URS&E ziet op de situatie waarin een verkrijger gedurende de voortzettingsperiode vermogensbestanddelen houdt in een lichaam en dat lichaam binnen die voortzettingsperiode vermogensbestanddelen van dezelfde soort aan hem uitgeeft. In dat geval wordt het belang tot de onderneming via de door vererving of schenking verkregen vermogensbestanddelen kleiner, omdat het belang van die vermogensbestanddelen tot de onderneming door de uitgifte van vermogensbestanddelen afneemt. Momenteel is dit op grond van op grond van artikel 35e, eerste lid, onderdeel c, onder 2o, SW 1956 in strijd met de voortzettingseis. Genoemd onderdeel b zorgt ervoor dat er voor bedrijfsopvolgingen vanaf 1 januari 2026 geen sprake meer is van strijdigheid met de voortzettingseis voor zover het belang van de verkrijger tot de onderneming via de oorspronkelijk verkregen en later aan hem uitgegeven vermogensbestanddelen tezamen niet afneemt. Een aandelenemissie waarbij de verkrijger ten minste een evenredig deel van de nieuw uitgegeven aandelen krijgt, is voor bedrijfsopvolgingen vanaf 1 januari 2026 dus niet langer strijdig met de voortzettingseis; ook niet als door deze uitgifte het totaal geplaatste aandelenkapitaal stijgt.

Het huidige artikel 10, eerste lid, onderdeel f, onder 1o, URS&E wordt met ingang van 1 januari 2026 vernummerd en verletterd tot artikel 10, tweede lid, onderdeel c, onder 1o, URS&E.

Dat subonderdeel ziet op de situatie waarbij een verkregen onroerende zaak die tot een werkzaamheid behoort, wordt vervreemd door de verkrijger. Met de opbrengst verwerft de verkrijger binnen zes maanden een nieuwe onroerende zaak en stelt deze ter beschikking aan hetzelfde lichaam als waaraan hij de vervreemde onroerende zaak ter beschikking stelde. Voor zover de verkrijger dat doet, leidt de vervreemding van de verkregen onroerende zaak niet tot strijdigheid met de voortzettingseis. In lijn met de bedoeling van genoemd subonderdeel wordt met ingang van 1 januari 2026 in dat subonderdeel opgenomen dat de ter beschikking gestelde nieuw verworven onroerende zaak gebruikt moet worden binnen de onderneming die de vervreemde onroerende zaak voor die vervreemding gebruikte.

Het huidige artikel 10, eerste lid, onderdeel f, onder 2o, URS&E wordt met ingang van 1 januari 2026 vernummerd en verletterd tot artikel 10, tweede lid, onderdeel c, onder 2o, URS&E. Dat subonderdeel ziet op de situatie waarbij een verkregen onroerende zaak die tot een werkzaamheid behoort door een inbreng tegen aandelen wordt vervreemd aan een nv of bv, mits de verkrijger de enige aandeelhouder is van die vennootschap. Dat subonderdeel wordt met ingang van 1 januari 2026 op enkele punten versoepeld. Momenteel moet de genoemde inbreng tegen aandelen zijn. Na aanpassing mag de inbreng ook tegen andere vermogensbestanddelen dan aandelen zijn. Momenteel moet de inbreng plaatsvinden in een nv of bv. Na aanpassing mag de inbreng ook in andere soorten lichamen zijn. Hierdoor wordt inbreng in bijvoorbeeld buitenlandse rechtsvormen mogelijk. Momenteel moet verkrijger de enige aandeelhouder zijn van de nv of bv waarin de inbreng plaatsvindt. Door ook inbreng tegen andere vermogensbestanddelen dan aandelen toe te staan, wordt beter aangesloten bij de huidige systematiek van de BOR die namelijk ook ziet op andere vermogensbestanddelen dan aandelen. De eis van enig aandeelhouder zijn, wordt na aanpassing niet meer gesteld. Door deze wijziging kan genoemd subonderdeel ook toegepast worden als er naast de verkrijger ook andere houders van vermogensbestanddelen zijn. Verduidelijkt wordt dat het lichaam waarin de onroerende zaak wordt ingebracht de nv of bv moet zijn waarvan de verkrijger ten tijde van de verkrijging vermogensbestanddelen had gekregen. De onroerende zaak is op grond van artikel 35c, eerste lid, onderdeel d, SW 1956 op het moment van de verkrijging en direct voorafgaand aan de inbreng immers dienstbaar aan de onderneming die, eventueel na toerekening op grond van artikel 35c, vierde lid, SW 1956, wordt gedreven door het lichaam waarvan vermogensbestanddelen zijn verkregen. In lijn met de bedoeling van genoemd subonderdeel 2o, wordt in dat subonderdeel opgenomen dat de onroerende zaak ook na de inbreng moet worden gebruikt door die onderneming.

Artikel 10, derde lid (nieuw), URS&E

Het huidige artikel 10, tweede en derde lid, URS&E wordt samengevoegd tot artikel 10, derde lid (nieuw) URS&E. De daarmee gepaard gaande tekstuele aanpassingen leiden niet tot inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 10, vierde lid, URS&E

Artikel 10, vierde lid, URS&E regelt dat de voortzettingseis voor de resterende duur van de voortzettingsperiode van toepassing is op de nieuw ontstane situatie na toepassing van artikel 10, eerste (nieuw), derde (nieuw) of derde (nieuw) lid, URS&E. Artikel 10, vierde lid (nieuw), URS&E gaat dus ook gelden voor de ontstane situaties na de herstructureringsoperaties die vanaf 1 januari 2026 mogelijk worden. In dit lid wordt opgenomen dat voor de toepassing van de toerekeningsregel, bedoeld in artikel 35c, vijfde lid, SW 1956, voor de situatie die is ontstaan na toepassing van

artikel 9, eerste, tweede of derde lid, URS&E de verkrijger wordt aangemerkt als erflater of schenker. Na een gebeurtenis waarop genoemd eerste, tweede of derde lid toegepast kan worden, kan de verkrijger indirect een belang hebben in een lichaam waarin de erflater of schenker geen indirect belang hield. Zonder nadere bepaling zou dan geen toerekening van bezittingen en schulden van dat lichaam kunnen plaatsvinden aan het lichaam waarin de verkrijger direct een belang houdt. Er zou dan niet voldaan kunnen worden aan de voortzettingseis omdat het lichaam waarin direct een belang wordt gehouden door stopzetting van de toerekening niet langer een onderneming drijft. Door de toevoeging in artikel 10, vierde lid, URS&E wordt met ingang van 1 januari 2025 in de URS&E geregeld dat toerekening mogelijk is, waardoor ondanks een herstructurering op indirect niveau voldaan kan worden aan het vereiste dat het lichaam waarvan de aandelen zijn verkregen niet mag ophouden winst te genieten en het vereiste dat de subjectieve gerechtigdheid van de verkrijger niet mag afnemen. Tot die datum is toerekening mogelijk op grond van goedkeurend beleid.¹¹

Artikel 10, vijfde lid, URS&E

Artikel 10, vijfde lid, URS&E bevat enkele aanpassingen om de formulering in dat lid in lijn te brengen met de Aanwijzingen voor de regelgeving. Deze aanpassingen leiden niet tot inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 10, zesde lid, URS&E

Artikel 10, zesde lid, URS&E regelt dat een gebeurtenis die zich voordoet als gevolg het overlijden van de verkrijger niet strijdig is met de voortzettingseis. Ook is in dat lid geregeld dat een gebeurtenis als gevolg van het verdelen van de nalatenschap binnen twee jaar na het overlijden van de verkrijger niet strijdig is met de voortzettingseis. Redelijke toepassing van artikel 10 brengt met zich dat ook gebeurtenissen als gevolg van de verdeling van de huwelijksgemeenschap binnen twee jaar na het overlijden van de verkrijger niet strijdig zijn met de voortzettingseis. Dat wordt met ingang van 1 januari 2026 expliciet opgenomen in artikel 10, zesde lid, URS&E.

Ook is in onderhavig lid voor de toepassing van de voortzettingseis geregeld dat de rechtsopvolgers krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht van de overleden oorspronkelijke verkrijger voor de resterende periode van de voortzettingseis geacht worden in zijn plaats te treden. In de situatie van een tweetrapsmaking of tweetrapsschenking is de bezwaarde de oorspronkelijke verkrijger en is de verwachter de rechtsopvolger als de bezwaarde overlijdt. De verwachter is echter geen rechtsopvolger van de bezwaarde krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht. Daarom wordt in onderhavig lid geregeld dat ook een verwachter geacht wordt in plaats te treden van de oorspronkelijke verkrijger. Voor een verwachter kan een dubbele voortzettingperiode gelden. Namelijk de resterende periode van de bezwaarde en de periode die voor hem geldt als verkrijger. Laatstgenoemde periode gaat al lopen op het moment van de verkrijging en dus niet pas als genoemde resterende periode is afgelopen.

Artikel 10, zevende en achtste (nieuw), URS&E

In artikel 10, zevende lid en achtste lid, URS&E worden enkele tekstuele verbeteringen aangebracht. Deze leiden niet tot inhoudelijke wijzigingen.

¹¹ Besluit van 17 januari 2013, nr. BLKB2012/1221M (Stcrt. 2013, 2175), laatstelijk gewijzigd bij besluit van 4 juni 2024, nr. 2024-0000012721 (Stcrt. 2024, 13949).

Artikel VI

Ingeval artikel 9, eerste lid, onderdeel g, van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting toepassing vindt en de omzetting, bedoeld in dat onderdeel, voor 1 januari 2026 plaatsvond, wordt de periode, bedoeld in dat onderdeel, voor de erflater of schenker gesteld op een jaar, onderscheidenlijk vijf jaren.

Artikel VI (artikel 9 van de Uitvoeringsregeling Schenk- en erfbelasting)

Voor een toelichting op artikel VI wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel 9, eerste lid, onderdeel g (nieuw), URS&E (artikel V, onderdeel C).

Artikel VII

De Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt na "32f, tweede," ingevoegd "32g,".

Artikel VII, onderdelen A en B (artikelen 1 en 33a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

In het nieuwe artikel 33a, derde lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt geregeld dat ondernemers die zijn gevestigd in een andere lidstaat bij een verzoek om teruggaaf van in Nederland in rekening gebrachte btw ook direct een afschrift van een factuur of invoerdocument overleggen. Het gaat om facturen of invoerdocumenten boven de € 1.000 of boven € 250 (exclusief btw) als het om brandstof gaat. Het huidige derde lid van genoemd artikel 33a wordt vernummerd tot vierde lid van dat artikel. Met de wijziging van artikel 33a, vierde lid (nieuw), Uitvoeringsbeschikking OB 1968 wordt aangegeven dat voor het afschrift van de factuur of invoerdocument niet vereist is dat deze in een specifieke taal wordt aangeleverd. Facturen in alle talen zijn daarmee toegestaan.

Met een en ander wordt uitvoering gegeven aan artikel 32g Wet OB 1968. Om die reden wordt ook een verwijzing naar dat artikel opgenomen in artikel 1, eerste lid, Uitvoeringsbeschikking OB 1968, dat de wettelijke bepalingen vermeldt waaraan die regeling uitvoering geeft.

B.

Artikel 33a wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

3. De aanvrager overlegt tezamen met het teruggaafverzoek langs elektronische weg een afschrift van de factuur of invoerdocument, wanneer de maatstaf van heffing op de factuur of het invoerdocument € 1.000 of meer beloopt. Indien de factuur betrekking heeft op brandstof, is dit drempelbedrag € 250.

2. In het vierde lid (nieuw) wordt na "verder aanvullende gegevens," ingevoegd "met uitzondering van het afschrift van de factuur of het invoerdocument, bedoeld in het derde lid,".

Artikel VIII

De Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1 wordt "24b, tweede en vijfde lid, en 37f" vervangen door "en 24b, tweede en vijfde lid,".

Artikel VIII, onderdelen A en B (artikelen 1 en 5a van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

Artikel PM van Overige fiscale maatregelen 2026 in samenhang met artikel PM van die wet regelt dat artikel 37b Wet MRB 1994 bij de inwerkingtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing vervalt. Hierdoor wordt de teruggaveregeling voor bedrijfswagenparken in de motorrijtuigenbelasting beëindigd. Binnen de motorrijtuigenbelasting wordt nu op verzoek rekening gehouden met de verhouding tussen het aantal vrachtwagens en aanhangwagens in het voertuigenpark. Als er relatief veel vrachtwagens zijn, wordt een vermindering toegepast op de belasting voor de vrachtwagens in het bedrijfswagenpark. De teruggaveregeling is complex, kent een beperkt aantal gebruikers en kan komen te vervallen zodra artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing in werking treedt. Vanaf dat moment worden tarieven voor vrachtauto's beperkt tot het minimum zoals dat door de Eurovignetrichtlijn wordt voorgeschreven. Er is daarmee ook geen aanleiding om nog langer vast te houden aan de teruggaafregeling voor vrachtauto's binnen de motorrijtuigenbelasting. Dat geldt evenmin voor de nadere uitwerking van de teruggaafregeling voor vrachtauto's zoals dat is geregeld in de UR MRB 1994.

B.

Artikel 5a vervalt.

Artikel IX

De Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "10, tweede, zesde, achtste en tiende lid" vervangen door "10, vijfde, zevende en negende lid".
2. In het tweede lid, onderdeel d, wordt "artikel 10, achtste lid" vervangen door "artikel 10, zevende lid".

Artikel IX, onderdelen A, B en C (artikelen 1 en 6 van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met ingang van 1 januari 2025 is de bpm-vrijstelling voor een bestelauto van een ondernemer komen te vervallen. De wetswijziging waarmee deze aanpassing is doorgevoerd heeft geresulteerd in een vernumming van artikel 10 Wet BPM 1992. Meer concreet is in dat artikel 10 het derde lid vervallen onder vernumming van het vierde tot en met tiende lid tot derde tot en met negende lid. In de UR BPM 1992 is niet geanticipeerd op de vernumming van artikel 10 Wet BPM 1992. De verwijzingen naar artikel 10 Wet BPM 1992 worden bij de onderhavige wijzigingen geactualiseerd.

B.

In artikel 6, eerste lid, wordt "artikel 10, zesde lid" vervangen door "artikel 10, vijfde lid".

C.

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid, aanhef, wordt "artikel 10, negende lid" vervangen door "artikel 10, achtste lid".
2. In het vijfde en zesde lid wordt "artikel 10, zesde lid" vervangen door "artikel 10, vijfde lid".

Artikel X

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 5, tweede lid, worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, vier onderdelen toegevoegd, luidende:

- e. het eindigen van een vermissing als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel a, van de wet;
- f. het eindigen van de tenuitvoerlegging van een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel b, van de wet;
- g. het eindigen van de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel b, van de wet, die buiten Nederland heeft plaatsgevonden;
- h. het vervroegd eindigen van de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdeel b, van de wet.

Artikel X, onderdeel A (artikel 5 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 5, tweede lid, UR Awir worden vier wijzigingen van omstandigheden opgenomen die op grond van artikel 5, eerste lid, UR Awir door belanghebbenden aan de Dienst Toeslagen moeten worden medegedeeld. Dit betreft het eindigen van een vermissing, het eindigen van de voorlopige hechtenis, het eindigen van een periode van detentie buiten Nederland en het vervroegd eindigen van een periode van detentie, op grond waarvan de belanghebbende eerder een verzoek

heeft ingediend als bedoeld in artikel 3c, eerste lid, onderdelen a of b, Awir. In deze bepalingen is, voor zover relevant voor de onderhavige wijziging van de UR Awir, opgenomen dat belanghebbenden een verzoek kunnen indienen om niet als partner te worden aangemerkt van een persoon ten aanzien van wie de belanghebbende aannemelijk kan maken dat deze vermist is, jegens wie een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding ten uitvoer wordt gelegd of die (in het buitenland) gedetineerd is. Omdat tijdens het doen van dit verzoek niet altijd duidelijk is wanneer een periode van vermissing of periode van detentie eindigt, en omdat de Dienst Toeslagen niet over gegevens beschikt om ambtshalve vast te stellen wanneer deze situaties eindigen, dienen de hierboven beschreven wijzigingen van omstandigheden aan de Dienst Toeslagen te worden gemeld. Als gevolg van deze melding herleeft het toeslagpartnerschap in deze situaties, zolang er in deze situaties een toeslagpartnerschap ontstaat op grond van artikel 3 Awir en geen andere uitzondering op grond van de artikelen 3a, 3b of 3c Awir zich voordoet. Er wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd met betrekking tot op welke manier de melding moet worden gedaan. Dit kan schriftelijk, elektronisch of telefonisch, bijvoorbeeld telefonisch via de Belastingtelefoon.

B.

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het vierde tot en met zesde lid tot vijfde tot en met zevende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

4. Indien de belanghebbende bij de betaling van de terugvordering of bestuurlijke boete in maandelijkse termijnen, bedoeld in het eerste lid, onderscheidenlijk tweede lid, niet voldoet aan de nader gestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderscheidenlijk tweede lid, stelt de Dienst Toeslagen de belanghebbende op diens verzoek in de gelegenheid de terugvordering of bestuurlijke boete alsnog te betalen in maandelijkse termijnen. In dat geval eindigt deze betaling in maandelijkse termijnen uiterlijk na 24 maanden gerekend vanaf de dag van de dagtekening van de beschikking waarin de Dienst Toeslagen de betaling in termijnen toestaat. Kosten van invordering die reeds zijn ontstaan voordat het verzoek om de betaling in termijnen wordt gehonoreerd worden onderdeel van de betreffende betalingsregeling.

2. In het zesde lid (nieuw) wordt "vierde lid" telkens vervangen door "vijfde lid".

3. In het achtste lid (nieuw) wordt "vierde lid" vervangen door "vijfde lid".

4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Een betalingsregeling als bedoeld in het vierde of vijfde lid wordt niet toegestaan indien het belang van de invordering zich verzet tegen het verlenen van de betalingsregeling.

Artikel X, onderdeel B (artikel 7 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 7 UR Awir zijn ter zake van terugvorderingen en bestuurlijke boetes de mogelijkheden opgenomen voor uitstel van betaling. In artikel 7, eerste en derde lid, UR Awir wordt de standaardregeling voor de betaling van een terugvordering omschreven. Met deze standaardbetalingsregeling is een terugvordering te betalen in maandelijkse termijnen, met dien verstande dat de regeling uiterlijk eindigt op de dag waarop sedert de vervaldag van de betalingstermijn van de terugvordering 24 maanden zijn verstreken. Dit houdt in de praktijk in dat een volledige standaardbetalingsregeling van 24 maanden door de belanghebbende wordt

aangegaan door de eerste maandelijkse termijn over te maken, voordat de betalingstermijn van de terugvordering is verlopen. Deze maandelijkse termijn is berekend op basis van een betaling van het bedrag van de terugvordering in 24 maanden en wordt direct in de terugvorderingsbeschikking aangeboden. Een belanghebbende hoeft geen verzoek te doen voor deze standaardbetalingsregeling. Op basis van artikel 7, tweede en derde lid, UR Awir kan een belanghebbende op verzoek daarnaast in aanmerking komen voor een betalingsregeling voor het voldoen van een bestuurlijke boete. Ook deze betalingsregeling voor het voldoen van een bestuurlijke boete eindigt uiterlijk op de dag waarop sedert de vervaldag van de voor de bestuurlijke boete geldende betalingstermijn 24 maanden zijn verstreken. Uit artikel 7, eerste, tweede en derde lid, UR Awir volgt hiermee dat de standaardbetalingsregeling voor het voldoen van een teruggevorderd bedrag of bestuurlijke boete door een belanghebbende wordt aangegaan voor het verstrijken van de betalingstermijn.

Artikel 7, vierde lid, UR Awir regelt dat indien de belanghebbende niet heeft voldaan aan de nader gestelde voorwaarden bedoeld in het eerste of tweede lid, diegene alsnog om een betalingsregeling kan verzoeken die aanvangt na de vervaldag van de betalingstermijn van de terugvordering of bestuurlijke boete met behoud van een duur van ten hoogste 24 maandelijkse termijnen gerekend vanaf de dag van de beslissing van de Dienst Toeslagen tot toestaan van de betaling in termijnen. Met andere woorden: indien de belanghebbende niet tijdig is ingegaan op de standaardbetalingsregeling (te weten voor het verstrijken van de voor de terugvordering of bestuurlijke boete geldende betalingstermijn), kan de belanghebbende dus alsnog verzoeken om een standaardbetalingsregeling van 24 maandelijkse termijnen. Het verzoek om deze betalingsregeling op grond van artikel 7, vierde lid, UR Awir kan zien op zowel de betaling van een terugvordering als het voldoen van een bestuurlijke boete.

Na de beslissing tot de toekenning van de betalingsregeling zal de betalingsregeling, bedoeld in artikel 7, vierde lid, UR Awir, van start gaan voor ten hoogste 24 maanden, gerekend vanaf de dag van de dagtekening van de beschikking van de Dienst Toeslagen tot toestaan van de betaling in termijnen. Tijdens de betalingsregeling zijn dezelfde voorwaarden van toepassing zoals die berusten op artikel 7 UR Awir.

Ter verduidelijking gaat het in artikel 7, vierde lid, UR Awir om een betalingsregeling waarmee in 24 termijnen het gehele bedrag van de terugvordering of bestuurlijke boete wordt betaald, en gaat het niet om een aanpassing van het verzoek om een persoonlijke betalingsregeling zoals volgt uit artikel 7, vijfde lid (nieuw), UR Awir. Indien een verzoek door een belanghebbende wordt ingediend om een betalingsregeling vanwege gebrek aan betalingscapaciteit zijn de voorwaarden van toepassing zoals die berusten op artikel 7, vijfde lid (nieuw), UR Awir. Een dergelijk verzoek om een persoonlijke betalingsregeling kan op grond van artikel 7, vijfde lid (nieuw), UR Awir en de daarop rustende bepalingen reeds gehonoreerd worden na verloop van de betalingstermijnen van de terugvorderingsbeschikking of bestuurlijke boete met behoud van 24 maandelijkse termijnen.

De kosten van invordering die reeds zijn gemaakt voordat de betalingsregeling werd toegekend op grond van het artikel 7, vierde lid, UR Awir worden onderdeel van de betreffende betalingsregeling. Ook het rekenen van invorderingsrente is van toepassing op de betreffende betalingsregeling voor de terugvordering of bestuurlijke boete. De toerekening van de betalingen geschiedt conform artikel 34, derde lid, Awir: eerst de kosten van invordering, dan de rente bij te

late betaling en vervolgens de terugvordering, de in rekening gebrachte rente en de bestuurlijke boete naar evenredigheid.

Artikel 7, achtste lid, UR Awir regelt dat het verzoek van de belanghebbende om een betalingsregeling, bedoeld in artikel 7, vierde of vijfde lid, UR Awir, kan worden afgewezen indien het belang van de invordering zich verzet tegen het verlenen van de betalingsregeling. Hierbij kan gedacht worden aan het herhaald verzoeken om een betalingsregeling door de belanghebbende nadat eerder toegekende betalingsregelingen zijn stopgezet, waardoor de invordering wordt gefrustreerd. Voor artikel 7, vierde lid, UR Awir geldt dat, op deze afwijzingsgrond na, het verzoek van de belanghebbende om de betalingsregeling altijd wordt gehonoreerd door de Dienst Toeslagen. De Dienst Toeslagen zal bij een afwijzing van een herhaald verzoek om een betalingsregeling als bedoeld in artikel 7, vierde lid, UR Awir de burger proberen te bewegen naar een betalingsregeling waarbij de betaalcapaciteit getoetst wordt, zodat er rekening gehouden kan worden met de persoonlijke situatie van de burger met het betalen van de terugvordering of bestuurlijke boete. Tegen de afwijzing van het verzoek van de belanghebbende staat bezwaar en beroep open volgens het reguliere proces.

C.

Artikel 9bis komt te luiden:

Artikel 9bis. Tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen voor tien jaar

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zou worden verminderd met een bedrag ter grootte van:

- a. een financiële ondersteuning aan zorgmedewerkers in verband met langdurige post-COVID klachten die is toegekend op grond van de Regeling zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten;
- b. een tegemoetkoming die is toegekend op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten of de Regeling tegemoetkoming niet-loondienstgerelateerde slachtoffers van mesothelioom en asbestose;
- c. een schadevergoeding die na vaststelling van de schade door de Stichting Vergoeding schade slachtoffers schietincident Alphen aan den Rijn is toegekend aan de overlevenden en nabestaanden van het schietincident in Alphen aan den Rijn op 9 april 2011;
- d. een eenmalige uitkering van immateriële schadevergoeding die is toegekend vanaf 1 januari 2024;
- e. een eenmalig bedrag dat is toegekend op grond van het Tijdelijk besluit eenmalig bedrag ouderen van Surinaamse herkomst;
- f. een compensatie of aanvullende compensatie die is toegekend op grond van de Wet compensatie wegens selectie aan de poort.

2. Het verzoek kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag of kindgebonden budget over de eerste tien berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting werd verkregen.

3. Het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren, voor zover het verzoek ingevolge het tweede lid op deze berekeningsjaren betrekking kan hebben.

Artikel X, onderdeel C (artikel 9bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 9bis UR Awir worden de tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen opgenomen die gelden voor een periode van tien jaar. Voor inwerkingtreding van de onderhavige regeling zijn de tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen opgenomen in afzonderlijke artikelen die volgen op artikel 9 UR Awir, waarin de voortdurende vermogenstoetsuitzonderingen zijn geregeld. Deze artikelen zijn nagenoeg gelijklopend en kunnen om onnodige herhaling te voorkomen beter worden samengenomen in een bepaling waarin de tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen worden beschreven.

Daartoe wordt allereerst het opschrift van artikel 9bis UR Awir gewijzigd. Voor inwerkingtreding van de onderhavige regeling luidde het opschrift van artikel 9bis UR Awir: 'Tijdelijke vermogenstoetsuitzondering financiële ondersteuning zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten'. Omdat met deze wijzigingsregeling artikel 9bis UR Awir niet enkel de in dit opschrift bedoelde vermogenstoetsuitzondering, maar alle tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen die gelden voor een periode van tien jaar bevat, wordt het opschrift gewijzigd naar 'Tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen voor tien jaar'.

Daarnaast wordt in artikel 9bis, eerste lid, UR Awir de aanhef overgenomen van de voor inwerkingtreding van deze regeling geldende artikelen inzake de tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen. Hierin wordt beschreven dat op verzoek van een belanghebbende de vermogenstoets in de huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk het kindgebonden budget, buiten toepassing blijft als wel recht op de toeslag zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001), zou worden verminderd met een bedrag ter hoogte van een vergoeding die is opgenomen in artikel 9bis, eerste lid, Awir. Hier is ten behoeve van de leesbaarheid gekozen voor de formulering 'een bedrag ter grootte van' in plaats van het in de huidige artikelen opgenomen 'ter waarde van een bezitting als bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001 die is verkregen als gevolg van'. Met deze tekstuele aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Verder is in artikel 9bis, tweede lid, UR Awir opgenomen dat het verzoek om een tijdelijke vermogenstoetsuitzondering in beginsel kan zien op de eerste tien jaar vanaf het jaar waarin de bezitting verkregen werd. Deze bepaling is identiek aan de bepalingen die voor inwerkingtreding van de onderhavige regeling bij de individuele vermogenstoetsuitzonderingen zijn opgenomen.

Ten slotte is in artikel 9bis, derde lid, UR Awir de voor tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen geldende voorwaarde opgenomen dat het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren, voor zover het verzoek ingevolge het tweede lid op deze berekeningsjaren

betrekking kan hebben. Met de formulering 'voor zover' is ten opzichte van de huidige formulering beoogd de leesbaarheid te vergroten, zonder dat hiermee inhoudelijke wijzigingen zijn beoogd.

D.

Artikel 9ter komt te luiden:

Artikel 9ter. Tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen voor drie jaar

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001, zou worden verminderd met een bedrag ter grootte van:

- a. een eenmalige aanvullende financiële bijdrage die is toegekend door de Stichting Zorg na Werk in Coronazorg;
- b. een eenmalige uitkering die is toegekend op grond van de Tijdelijke Regeling eenmalige uitkering Dutchbat-III-veteranen;
- c. een schadevergoeding die is toegekend door de Commissie Uitvoering civielrechtelijke regeling Srebrenica, bedoeld in het Instellingsbesluit Commissie Uitvoering civielrechtelijke regeling Srebrenica;
- d. een eenmalige tegemoetkoming die is toegekend op grond van de Beleidsregel tegemoetkoming Wet wijziging geregistreerd geslacht 1985-2014.

2. Het verzoek kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag of kindgebonden budget over de eerste drie berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting werd verkregen.

3. Het verzoek wordt geacht mede te zijn gedaan voor de op het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft volgende berekeningsjaren, voor zover het verzoek ingevolge het tweede lid op deze berekeningsjaren betrekking kan hebben.

Artikel X, onderdeel D (artikel 9ter van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 9ter UR Awir is gelijkkluidend aan artikel 9bis UR Awir, maar bevat de vermogenstoetsuitzonderingen die gelden voor een periode van drie jaar. Hiermee wordt aangesloten bij de huidige uitzonderingen, die voor inwerkingtreding van deze regeling zijn opgenomen in de artikelen 9quinquies, tweede lid, 9sexies, tweede lid, en 9septies, tweede lid, UR Awir. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de toelichting op artikel X, onderdeel C.

E.

De artikelen 9quinquies, 9sexies, 9septies, 9octies, 9novies, 9decies en 9undecies vervallen.

Artikel X, onderdeel E (artikel 9bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In de nieuwe artikelen 9bis en 9ter UR Awir zijn de vermogenstoetsuitzonderingen opgenomen die voor inwerkingtreding van de onderhavige regeling waren opgenomen in de artikelen 9bis, 9ter, 9quinquies, 9sexies, 9septies, 9ocites, 9novies, 9decies en 9undecies UR Awir. Vanwege de verplaatsing naar de opsommingen in de artikelen 9bis en 9ter UR Awir kunnen de artikelen 9quinquies, 9sexies, 9septies, 9octies, 9novies, 9decies en 9undecies UR Awir vervallen. De vermogenstoetsuitzonderingen die in artikel 9quater UR Awir zijn opgenomen worden niet verplaatst. De in artikel 9quater UR Awir bedoelde bezittingen, die zijn verkregen in het kader van de hersteloperatie toeslagen, worden namelijk niet op verzoek van een belanghebbende, maar ambtshalve uitgezonderd van de vermogenstoets binnen de toeslagen. Hiermee onderscheiden deze vermogenstoetsuitzonderingen zich van de overige tijdelijke vermogenstoetsuitzonderingen, bedoeld in de artikelen 9bis en 9ter UR Awir, waardoor het geboden is om deze uitzonderingen in een aparte bepaling te laten staan.

F.

Aan artikel 9quater, eerste lid, worden, onder vervanging van de punt aan het slot van dat lid door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

q. een toegekend bedrag op grond van een voorziening als bedoeld in de artikelen 2.9a, eerste lid, en 2.9b, eerste lid, van de Wet hersteloperatie toeslagen;

r. toegekende aanvullende compensatie of toegekende aanvullende O/GS-tegemoetkoming als bedoeld in de artikelen 2.9a, tweede lid, en 2.9b, tweede lid, van de Wet hersteloperatie toeslagen.

Artikel X, onderdeel F (artikel 9quater van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 9quater UR Awir heeft betrekking op de vermogenstoetsuitzonderingen voor regelingen inzake de hersteloperatie toeslagen die zijn opgenomen in de Wet hersteloperatie toeslagen (Wht). Aan artikel 9quater, eerste lid, UR Awir, worden twee onderdelen toegevoegd. Op grond van artikel 9quater, eerste lid, onderdeel q, UR Awir is een vermogenstoetsuitzondering van toepassing met betrekking tot een bedrag dat wordt toegekend op grond van een voorziening als bedoeld in de artikelen 2.9a, eerste lid, of 2.9b, eerste lid, Wht aan de partner onderscheidenlijk het kind van een overleden aanvrager van kinderopvangtoeslag die in aanmerking komt voor de regeling voor nabestaanden van overleden aanvragers van kinderopvangtoeslag. Op grond van artikel 9quater, eerste lid, onderdeel q, UR Awir is ook een vermogenstoetsuitzondering van toepassing met betrekking tot aanvullende compensatie of een aanvullende O/GS tegemoetkoming die deze nabestaanden is toegekend op grond van de artikelen 2.9a, tweede lid, of 2.9b, tweede lid, Wht.

G.

In artikel 9a, onderdeel c, wordt "worden de in de artikelen 21, tweede lid, en 27, tweede lid, van de wet genoemde termijnen" vervangen door "wordt de in artikel 21, tweede lid, van de wet genoemde termijn".

Artikel X, onderdelen G en H (artikelen 9a en 9d van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 9a UR Awir regelt termijnverlengingen in het kader van de toepassing van Verordening (EG) nr. 987/2009 (PbEU 2009, L 284) in de situatie dat de Dienst Toeslagen retroactief bevoegd wordt verklaard ter zake van het uitbetalen van een toeslag. Artikel 9a, onderdeel c, UR Awir verwijst hierbij naar de termijn waarover de rente wordt berekend over terugvorderingen en nabetalingen van toeslagen, bedoeld in artikel 27, tweede lid, Awir. Artikel 27 Awir komt te vervallen ingevolge inwerkingtreding van de Wet verbetermaatregelen toeslagen. De verwijzing naar artikel 27 Awir in artikel 9a, onderdeel c, UR Awir moet in samenhang met het vervallen van artikel 27 Awir ook komen te vervallen. Artikel X, onderdeel G, van deze regeling strekt hiertoe.

Artikel X, onderdeel H regelt een overgangsbepaling ter zake van artikel 9a UR Awir die samenhangt met de overgangsbepaling in artikel 47b Awir, ingevolge de Wet verbetermaatregelen toeslagen in verband met het vervallen van het rekenen van rente op terugvorderingen en nabetalingen van toeslagen met ingang van 1 januari 2026. De overgangsregeling in artikel 47b Awir regelt dat het rekenen van rente nog wel van toepassing blijft bij beschikkingen die zien op de berekeningsjaren voorafgaand aan het berekeningsjaar 2026. De overgangsbepaling in artikel X, onderdeel H, vult de overgangsbepaling in artikel 47b Awir aan door te bepalen dat bij toepassing van artikel 9a UR Awir met betrekking tot beschikkingen die zien op berekeningsjaren voorafgaand aan het berekeningsjaar 2026 – en waarbij dus nog rente wordt gerekend – moet worden uitgegaan van artikel 9a UR Awir zoals dat luidde op 31 december 2025. Hiermee wordt bewerkstelligd dat bij de berekening van de rente uitgegaan wordt van een verlenging van de in artikel 27, tweede lid, Awir zoals dat luidde op 31 december 2025, opgenomen termijn. De genoemde overgangsbepalingen in de Awir en de UR Awir tezamen strekken ertoe te regelen dat het rekenen van rente bij beschikkingen nog wel van toepassing blijft over de berekeningsjaren tot en met 2025. Dit betekent dat er ten aanzien van de berekeningsjaren die al zijn verstreken wanneer de Wet verbetermaatregelen toeslagen in werking treedt geen gewijzigde (rente)systematiek van toepassing wordt. Met die overgangsbepalingen wordt beoogd geen onderscheid te maken tussen beschikkingen die betrekking hebben op hetzelfde berekeningsjaar.

H.

Na artikel 9c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9d. Overgangsrecht termijnverlenging in het kader van de toepassing van Verordening (EG) nr. 987/2009 (PbEU 2009, L 284) ten gevolge van afschaffen rente

Artikel 9a, onderdeel c, zoals dat luidde op 31 december 2025 blijft van toepassing met betrekking tot beschikkingen die zien op de berekeningsjaren voorafgaand aan het berekeningsjaar 2026.

Artikel XI

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 2, tweede lid, wordt "acht maanden" vervangen door "twintig maanden".

Artikel XI, onderdeel A (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Artikel 2, tweede lid, UR AWR 1994 bepaalt dat een belastingplichtige die niet binnen de in artikel 45 SW 1956 bedoelde termijn van acht maanden na het overlijden van de erflater is uitgenodigd tot het doen van aangifte erfbelasting, de inspecteur moet verzoeken om een uitnodiging tot het doen van aangifte. Op grond van het Belastingplan 2026 wordt de aangiftetermijn in artikel 45 SW 1956 met ingang van 1 januari 2026 verlengd van acht maanden tot twintig maanden na het overlijden van de erflater. De wijziging van artikel 2, tweede lid, UR AWR 1994 strekt ertoe de termijn waarbinnen om een uitnodiging tot het doen van aangifte erfbelasting moet worden verzocht, in overeenstemming te brengen met de aangiftetermijn die met ingang van 1 januari 2026 geldt voor de erfbelasting op grond van artikel 45 SW 1956.

B.

In artikel 37, tweede lid, vervalt "slechts" en wordt een zin toegevoegd, luidende: De inspecteur kan de vrijstelling ook verlenen indien voor het motorrijtuig een ander kenteken is afgegeven.

Artikel XI, onderdeel B (artikel 37 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Ter nakoming van artikel 23 van het op 18 april 1961 tot stand gekomen Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer (Trb. 1962, 101 en 159) (Verdrag van Wenen) wordt voor in Nederland actieve diplomaten en leden van het administratieve en technische personeel van de zending en inwonende gezinsleden voorzien in vrijstelling van de motorrijtuigenbelasting. De vrijstelling heeft betrekking op motorrijtuigen waarvoor een specifiek kenteken is afgegeven. Het gaat daarbij om een zogenaamd CD-kenteken, dan wel een BN/GN-kenteken in de serie 70-00 tot en met 88-99 of in de serie 90-00 tot en met 99-99. Het kan evenwel voorkomen dat een persoon die uit hoofde van het Verdrag van Wenen voor een vrijstelling in aanmerking komt een voertuig houdt waarvoor geen specifiek kenteken is afgegeven. Om te borgen dat het Verdrag van Wenen correct wordt nageleefd wordt bepaald dat de inspecteur de vrijstelling ook kan verlenen voor het motorrijtuig geen specifiek kenteken is afgegeven.

Artikel XII

De Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:

a.

- directie Financiën & Control;

- directie Informatietechnologie;
- directie Mensen & Middelen;
- directie Operaties;
- directie Strategie, Beleid & Internationaal;

2. In onderdeel c. wordt "Douane Landelijke Service Organisatie (DLSO) gewijzigd in "Douane Diensten Centrum (DDC)".

Artikel XII, onderdelen A en B (artikelen 3 en 4 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

Ingevolge dit artikel worden de artikelen 3 en 4 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 (URBD 2003) aangepast. Artikel 3, tweede lid, onderdelen a en c, URBD 2003 wordt aangepast naar aanleiding van enkele wijzigingen van de organisatie-inrichting van de Belastingdienst. Met ingang van 1 januari 2025 is er binnen het directoraat-generaal Douane een aantal landelijke directies ingericht in plaats van een landelijk kantoor, zijnde het 'Douane Landelijk Kantoor'. Ook is de naam van het organisatieonderdeel 'Douane Landelijke Service Organisatie' gewijzigd in 'Douane Diensten Centrum'. Deze wijzigingen komen voort uit de eerste fase van de reorganisatie van het directoraat-generaal Douane. Daarnaast wordt naar aanleiding van wijzigingen in de topstructuur van het directoraat-generaal Belastingdienst in artikel 4, eerste lid, URBD 2003 de term 'directieteam' vervangen door 'bestuursteam'. De hiervoor genoemde aanpassingen brengen geen veranderingen in het primaire proces met zich mee.

B.

In artikel 4, eerste lid, wordt "directieteam" telkens vervangen door "bestuursteam".

C.

In artikel 19, eerste lid, onderdeel a, vervalt ", de inkomstenbelasting en de omzetbelasting op diensten".

Artikel XII, onderdeel C (artikel 19 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

In artikel 19 URBD 2003 is de competentie geregeld met betrekking tot de uitvoering van diverse belastingen ten aanzien van de onder de NAVO vallende organisaties (met uitzondering van het NATO CI Agency te Den Haag maar met inbegrip van de in Nederland gestationeerde buitenlandse NAVO-militairen).

Hierin is onder andere bepaald dat deze organisaties en militairen ressorteren onder de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag) voor zover het de omzetbelasting op diensten betreft. De competentie ten aanzien van de omzetbelasting op goederenleveringen voor deze organisaties en militairen is thans belegd bij de directeur-generaal Douane.

Om de competentie ten aanzien van de omzetbelasting voor zowel goederen als diensten van onder de NAVO-vallende organisaties (met uitzondering van het NATO CI Agency te Den Haag maar met inbegrip van de in Nederland gestationeerde buitenlandse NAVO-militairen) bij de directeur-generaal Douane te beleggen, wordt de competentie voor de omzetbelasting op diensten

van deze organisaties en militairen overgeheveld van de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag) naar de directeur-generaal Douane.

D.

Aan artikel 20, tweede lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel i door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

j. European Holocaust Research Infrastructure – European Research Infrastructure Consortium (EHRI-ERIC).

Artikel XII, onderdeel D (artikel 20 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

In artikel 20, tweede lid, URBD 2003 is een lijst opgenomen van instellingen die voor de heffing en invordering van omzetbelasting ressorteren onder de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag).

Omdat het European Holocaust Research Infrastructure - European Research Infrastructure Consortium op 20 januari 2025 per Europese Commissie implementatie beslissing is opgericht, dient deze organisatie ook te worden toegevoegd aan de in artikel 20, tweede lid, URBD 2003 opgenomen opsomming.

Artikel XIII

De Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 1, eerste lid, wordt "70ba, 70ca en 70cb van de Invorderingswet 1990" vervangen door "70ba en 70ca van de Invorderingswet 1990".

Artikel XIII, onderdelen A en F (artikelen 1 en 40i van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 40i URIW 1990 zijn nadere regels neergelegd omtrent de kwijtscheldingsmogelijkheden die zijn opgenomen in de artikelen 70ca en 70cb van de Invorderingswet 1990 (IW 1990). Sinds 1 januari 2020 is artikel 70cb IW 1990 komen te vervallen.¹² Hierdoor kan de in artikel 40i URIW 1990 opgenomen verwijzing naar artikel 70cb IW 1990 eveneens komen te vervallen. In lijn met deze wijziging wordt artikel 1 URIW 1990 aangepast. Daarnaast kan in artikel 1 URIW 1990 de verwijzing naar artikel 70cb IW 1990 komen te vervallen.

Voorts wordt de in artikel 40i URIW 1990 opgenomen verwijzing naar artikel 12c van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (UBLB 1965) gewijzigd. Artikel 40i URIW 1990 hangt samen met de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen. Bij de inwerkingtreding van artikel 40i URIW 1990 in 2017 had artikel 12c UBLB 1965 ook betrekking op de uitfasering van pensioenen in eigen beheer. Bij besluit van 16 december 2020 tot wijziging van enige uitvoeringsbesluiten op het gebied van de belastingen en enige andere besluiten is artikel

¹² Stb. 2017, 115.

12c UBLB 1965 met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 vervallen.¹³ In 2023 is het huidige artikel 12c UBLB 1965 in werking getreden.¹⁴ Dit artikel heeft inhoudelijk geen raakvlak met artikel 40i URIW 1990. Gelet daarop wordt in artikel 40i URIW 1990 opgenomen dat de verwijzing naar 12c UBLB 1965 betrekking heeft op hoe het laatstgenoemde artikel luidde op 31 december 2019.

B.

In artikel 2, zesde lid, onderdeel b, wordt “waarin de belastingschuldige de aandelen of winstbewijzen houdt, reserves aan de belastingschuldige heeft uitgedeeld” vervangen door “op de aandelen of winstbewijzen die aan het uitstel ten grondslag liggen, reserves heeft uitgedeeld”.

Artikel XIII, onderdeel B (artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Op grond van artikel 25, achtste lid, IW 1990 kan langdurig uitstel van betaling worden verleend voor een aanslag inkomstenbelasting die verband houdt met een geconserveerd inkomen uit aanmerkelijk belang (vervreemdingsvoordelen). De voorwaarden voor dit uitstel zijn nader uitgewerkt in artikel 2 URIW 1990. Momenteel kan het voorkomen dat dividend wordt uitgekeerd, terwijl het uitstel van betaling blijft doorlopen, bijvoorbeeld wanneer de aandelen op naam staan van de ene fiscale partner, maar het aanmerkelijk belang in de aangifte is toegekend aan de andere partner. In een dergelijk geval is beëindiging van het uitstel niet mogelijk terwijl er dividend wordt uitgekeerd. Dit knelt, temeer daar het uitstel van betaling voor onbepaalde tijd wordt verleend.

Met de Fiscale Verzamelwet 2026¹⁵ wordt artikel 25, achtste lid, onderdeel b, IW 1990 gewijzigd. Deze wijziging maakt het mogelijk om het verleende uitstel van betaling te beëindigen wanneer op de aandelen of winstbewijzen, waarop het uitstel betrekking heeft, een dividenduitkering plaatsvindt. In lijn met de wijziging van artikel 25, achtste lid, onderdeel b, IW 1990 wordt ook artikel 2, zesde lid, onderdeel b, URIW 1990 aangepast, zodat de regelgeving aansluit bij de nieuwe beëindigingsgrond die is opgenomen in artikel 25, achtste lid, onderdeel b, IW 1990. Artikel 25, achtste lid, IW 1990 in samenhang met artikel 2, zesde lid, onderdeel b, URIW 1990 biedt de ontvanger de mogelijkheid het uitstel van betaling in de hiervoor beschreven situatie alsnog te beëindigen. Hiermee wordt voorkomen dat het uitstel onterecht voortduurt en wordt de invorderingspositie van de Belastingdienst versterkt. Dit draagt bij aan de bescherming van de aanmerkelijkbelangclaim.

C.

In artikel 14, eerste lid, onderdeel c, onder 9°, wordt “artikel 31, tweede lid, onderdelen n en r, van de Participatiewet” vervangen door “artikel 34a van de Participatiewet, artikel 8a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 8a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen”.

¹³ Stb. 2020, 551.

¹⁴ Stb. 2023, 217.

¹⁵ PM

Artikel XIII, onderdeel C (artikel 14 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Uit artikel 14, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990 volgt welke inkomsten niet in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van het netto-bestedbare inkomen van belastingschuldigen. Er geldt een zogenoemde vrijlating voor onder meer bijverdiensten van belastingschuldigen die een bijstandsuitkering ontvangen. Deze vrijlating is in lijn met de uitzondering die is opgenomen in de Participatiewet (Pw). In de Pw is een uitzondering opgenomen waarmee wordt beoogd om personen met recht op een bijstandsuitkering te stimuleren om parttime te gaan werken.¹⁶ In 2023 zijn aan de Pw met de Wet van 30 november 2022 tot wijziging van de Participatiewet en enkele andere wetten in verband met het verbeteren van de regeling voor loonkostensubsidie en enkele andere wijzigingen (uitvoeren breed offensief) (Stb. 2022, 499) vormen van vrijlatingen voor bijverdiensten toegevoegd voor personen met een arbeidsbeperking. Abusievelijk zijn deze vrijlatingen niet toegevoegd aan artikel 14, eerste lid, onderdeel c, URIW 1990. De vrijlatingen van bijverdiensten die zijn opgenomen in de Pw zijn ook opgenomen in de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ). Met ingang van 1 januari 2026 worden de Pw, IOAW en IOAZ met betrekking tot de eerdergenoemde vrijlatingen geharmoniseerd.¹⁷ In de drie genoemde wetten wordt een afzonderlijk artikel opgenomen omtrent het vrijlaten van bijverdiensten. In lijn met deze wijzigingen wordt artikel 14, eerste lid, onderdeel c, onder 9°, URIW 1990 aangepast, zodat naar het juiste artikel in de Pw wordt verwezen. Voorts wordt in artikel 14, eerste lid, onderdeel c, onder 9°, URIW 1990 voorzien in een verwijzing naar de IOAW en IOAZ, aangezien hierbij – net als bij de vrijlating in de Pw – geldt dat het wenselijk en passend is dat bij het vaststellen van het netto-bestedbare inkomen rekening wordt gehouden met de betreffende vrijlatingen.

D.

In artikel 15, eerste lid, onderdeel f, wordt “€ 15,35” vervangen door “PM”.

Artikel XIII, onderdeel D (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 schrijft voor welk bedrag in aanmerking kan worden genomen als uitgaven voor het houden van kostgangers bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 URIW 1990. Met deze wijziging wordt dit bedrag per 1 januari 2026 geïndexeerd.

E.

Artikel 33 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding “1.” geplaatst en in de tekst wordt “€ 23” vervangen door “€ 49”.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Het bedrag, genoemd in het eerste lid, wordt elke vijf jaar bij het begin van het kalenderjaar, voor het eerst per 1 januari 2026, aangepast overeenkomstig de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

¹⁶ Zie artikel 31, tweede lid, onderdeel n, Pw.

¹⁷ PM.

Artikel XIII, onderdeel E (artikel 33 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 33 URIW 1990 schrijft voor dat bij de enige of laatste betaling een bedrag aan invorderingsrente van € 23 of minder niet in rekening wordt gebracht. Ingevolge de wijziging van artikel 33, eerste lid, URIW 1990 wordt het bedrag per 1 januari 2026 geïndexeerd naar € 49. Voorts wordt in artikel 33, tweede lid, URIW 1990 opgenomen dat het bedrag elke vijf jaar bij het begin van het kalenderjaar, voor het eerst per 1 januari 2026, wordt geïndexeerd. Hiermee wordt voorkomen dat het bedrag (wederom) voor een lange periode niet wordt geïndexeerd.

F.

In artikel 40i wordt "de artikelen 70ca of 70cb van de wet" vervangen door "artikel 70ca van de wet" en wordt "artikel 12c van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965" vervangen door "artikel 12c van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965, zoals dat artikel luidde op 31 december 2019".

Artikel XIV

De Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 6, eerste lid, aanhef wordt na "artikelen 34, derde lid," ingevoegd "34a, eerste lid,".

Artikel XIV, onderdelen A, B en C (artikelen 6, 9 en 11 van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten- en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004)

Een inlener kan op grond van artikel 34, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 (IW 1990) hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de loonbelasting, sociale verzekeringspremies en omzetbelasting die de uitlener of – in geval van doorlening – de doorlener verschuldigd is vanwege het ter beschikking stellen van arbeidskrachten. De inlener kan de hoofdelijke aansprakelijkheid beperken door gebruik te maken van de geblokkeerde rekening (g-rekening) van de uitlener¹⁸, mits bij het storten van bedragen op de g-rekening wordt voldaan aan de vereisten die zijn opgenomen in artikel 6 UR Ikoa 2004. In artikel 6 UR Ikoa 2004 zijn de administratieve vereisten neergelegd voor een vrijwarende betaling. Voorts volgt uit artikel 9 UR Ikoa 2004 voor welk bedrag een inlener aansprakelijk kan worden gesteld. Een inlener kan ten hoogste aansprakelijk worden gesteld voor het gezamenlijke bedrag aan loonheffingen en omzetbelasting waarvoor hij aansprakelijk is, verminderd met de door hem op de g-rekening van de uitlener gestorte bedragen waarbij wordt voldaan aan de vereisten die zijn neergelegd in artikel 6 UR Ikoa 2004. Uit artikel 11, vijfde lid, UR Ikoa 2004 volgt dat stortingen door een inlener op de g-rekening die plaatsvinden nadat de g-rekeningovereenkomst is opgezegd niet vrijwarend zijn voor deze inlener.¹⁹

¹⁸ Zie artikel 34, derde lid, IW 1990.

¹⁹ Een uitzondering hierop zijn bedragen die deel zijn gaan uitmaken van het saldo op g-rekening waarop ondanks de opzegging van g-rekeningovereenkomst het pandrecht van de ontvanger is komen te rusten.

Met de Fiscale Verzamelwet 2026 (FVW26) is de mogelijkheid tot het aansprakelijk stellen van inleners aangevuld met de zogenoemde vereenvoudigde aansprakelijkstelling. Het ingevolge FVW26 opgenomen artikel 34a IW 1990 vereenvoudigt het aansprakelijk stellen van inleners op twee onderdelen. Allereerst volgt uit artikel 34a IW 1990 een vermoeden over de omvang van de aansprakelijkheidsschuld. De hoogte van de aansprakelijkheid wordt vermoed 35 percent te bedragen van het bedrag van de factuur van de uitlener of doorlener gericht aan de inlener. Ten tweede wordt het vermoeden geïntroduceerd dat een onderneming die is ingeschreven in het openbaar register als toegelaten uitzendondernemingen een uitlener is zoals bedoeld bij de fiscale inlenersaansprakelijkheid die uit de IW 1990 volgt. Artikel 34a IW 1990 hangt nauw samen met het wetsvoorstel Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten dat voorziet in de introductie van een toelatingsstelsel voor uitzendondernemingen.

Bij het vermoeden over de omvang van de aansprakelijkheidsschuld – 35 percent van het bedrag de factuur – zal rekening worden gehouden met eventuele bedragen die de inlener op de g-rekening van de uitlener heeft gestort. Hierbij is in het algemeen deel van de memorie van toelichting bij de FVW26 benoemd dat – vergelijkbaar met de bestaande mogelijkheid bij de inlenersaansprakelijkheid – alleen bedragen op de aansprakelijkheidsschuld in mindering worden gebracht als is voldaan aan de administratieve vereisten die zijn neergelegd in artikel 6 UR Ikoa 2004.²⁰ Door in artikel 6, eerste lid, aanhef, UR Ikoa 2004 ook artikel 34a IW 1990 op te nemen wordt bewerkstelligd dat ook bij de vereenvoudigde aansprakelijkstelling enkel sprake zal zijn van een vrijwarende betaling als aan de vereisten van artikel 6 UR Ikoa 2004 is voldaan.

In lijn met de wijziging van artikel 6 UR Ikoa 2004 wordt artikel 9 UR Ikoa 2004 aangepast. Aan artikel 9 UR Ikoa 2004 wordt een lid toegevoegd dat ziet op de grenzen van de aansprakelijkstelling als artikel 34a, eerste lid, IW 1990 wordt toegepast. Artikel 9 UR Ikoa 2004 bestaat thans niet uit leden. Voor de tekst van artikel 9 UR Ikoa 2004 zoals die luidt voor de wijziging wordt de aanduiding '1.' geplaatst. Uit artikel 9, tweede lid, UR Ikoa 2004 volgt vervolgens de hoogte van de aansprakelijkstelling bij toepassing van artikel 34a, eerste lid, IW 1990.

Voorts wordt artikel 11, vijfde lid, UR Ikoa 2004 gewijzigd. Ook bij de eerdergenoemde vereenvoudigde aansprakelijkstelling is het wenselijk dat eventuele stortingen die een inlener doet nadat de g-rekeningovereenkomst is opgezegd in beginsel niet vrijwarend zijn voor deze inlener. Het voorgaande wordt bereikt door bij de in artikel 11, vijfde lid, UR Ikoa 2004 opgenomen verwijzingen artikel 34a IW 1990 in te voegen.

Gezien de samenhang tussen artikel 34a IW 1990 – dat is opgenomen in de FVW26 – en het wetsvoorstel Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten, is voor de inwerkingtreding van artikel 34a IW 1990 aansluiting gezocht bij de inwerkingtreding van de Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten. Het wetsvoorstel Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten is op 6 oktober 2023 bij de Tweede Kamer ingediend.²¹ Artikel 34a IW 1990 zal in werking treden op het tijdstip waarop het laatstgenoemde wetsvoorstel tot wet is of wordt verheven en die wet in werking treedt. De onderhavige wijzigingen van de UR

²⁰ Kamerstukken II 2024/25, 36735, nr. 3, p. 104.

²¹ Het bij koninklijke boodschap van 6 oktober 2023 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs en enige andere wetten in verband met de invoering van regels voor het verlenen van toelating voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten (Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten) (Kamerstukken 36446).

Ikoa 2004 hangen nauw samen met artikel 34a IW 1990. Het is wenselijk dat de wijzigingen van de UR Ikoa 2004 gelijktijdig in werking treden met artikel 34a IW 1990 dat is opgenomen in de FVW26 en dus van kracht zijn zodra het wetsvoorstel Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten tot wet is verheven en die wet in werking is getreden. Gelet daarop zullen de onderhavige wijzigingen van de UR Ikoa 2004 in werking treden zodra het op 6 oktober 2023 ingediende wetsvoorstel Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten tot wet is verheven en die in werking is getreden.

B.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. In afwijking van het eerste lid vindt bij toepassing van artikel 34a, eerste lid, van de Invorderingswet aansprakelijkstelling plaats voor 35 percent van het bedrag van de factuur die de uitlener, onderscheidenlijk de doorlener, de inlener ter zake van de geleverde prestatie of prestaties heeft doen toekomen, waarbij de hoogte van de aansprakelijkheid wordt verminderd met de bedragen die de inlener op de betreffende factuur heeft betaald door storting op de g-rekening van de uitlener, onderscheidenlijk de doorlener, indien aan de voorwaarden van artikel 6 is voldaan.

C.

In artikel 11, vijfde lid, wordt na "artikelen 34, derde lid," ingevoegd "34a, eerste lid,".

Artikel XV

In de Regeling aanwijzing rechtsgebieden Common Reporting Standard worden in artikel 2 in de alfabetische rangschikking ingevoegd "Mongolië", "Papoea-Nieuw-Guinea" en "Trinidad en Tobago".

Artikel XV (artikel 3 van de Regeling aanwijzing rechtsgebieden Common Reporting Standard)

Artikel 3 Regeling aanwijzing rechtsgebieden CRS geeft uitvoering aan de delegatiebepaling van artikel 11 UB identificatie- en rapportagevoorschriften CRS. Genoemd artikel 3 wijst rechtsgebieden aan ten behoeve van de eerste identificatie van financiële rekeningen met het oog op de automatische uitwisseling van inlichtingen op basis van de CRS. De rechtsgebieden die ingevolge genoemd artikel 3 zijn aangewezen hebben zich gecommitteerd aan automatische gegevensuitwisseling op basis van de CRS. Tot die rechtsgebieden behoren inmiddels ook de volgende drie rechtsgebieden: Mongolië, Papoea-Nieuw-Guinea en Trinidad en Tobago. Deze landen worden daarom aan de lijst met aangewezen rechtsgebieden toegevoegd. Hiermee biedt de Regeling aanwijzing rechtsgebieden CRS, voor zover nodig, rapporterende financiële instellingen een juridische basis om ook ten aanzien van die landen de identificatieprocedures, bedoeld in de artikelen 4 en 6 UB identificatie- en rapportagevoorschriften CRS, toe te passen om zodoende de krachtens de artikelen 10b tot en met 10f WIB op hen rustende rapportageverplichtingen te

kunnen nakomen. Vanaf 1 januari 2026 moeten rapporterende financiële instellingen in het kader van de CRS-gegevensuitwisseling de te rapporteren informatie over inwoners van Mongolië, Papoea-Nieuw-Guinea en Trinidad en Tobago verzamelen en verstrekken.

Artikel XVI

In de Uitvoeringsregeling accijns vervalt met ingang van 1 juli 2026 artikel 62.

Artikel XVI (artikel 62 van de Uitvoeringsregeling accijns)

In de URA komt met ingang van 1 juli 2026 artikel 62 te vervallen. Hierdoor kunnen sigaren niet meer uit een open verpakking worden verkocht als zij niet per stuk verpakt en van een veiligheidskenmerk zijn voorzien. Daarmee worden de accijnsregels in overeenstemming gebracht met de gezondheidsregels uit de Richtlijn 2014/40/EU²² en het Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/576²³, die zijn geïmplementeerd in de artikelen 4h, en 4i van de Tabaks- en rookwarenwet en de artikelen 3.7a en 3.14 van de Tabaks- en rookwarenregeling.

Andere tabaksproducten dan sigaretten en shag(tabak), zoals sigaren, die zonder veiligheidskenmerkzegel zijn geproduceerd vóór 20 mei 2024 mogen op grond van artikel 3.14, elfde lid, van de Tabaks- en rookwarenregeling²⁴ worden gedistribueerd binnen de toeleveringsketen tot en met 20 mei 2026. Vanaf 21 mei 2026 geldt dat dergelijke producten ook met een veiligheidskenmerkzegel moeten worden verkocht.²⁵ Met het voorstel artikel 62 URA per 1 juli 2026 te laten vervallen, wordt qua tijdstip zo dicht mogelijk aangesloten bij de relevante regeling in de Tabaks- en rookwarenregeling, rekening houdend met de vaste verandermomenten.

Artikel XVII

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2026, met dien verstande dat:
 - a. artikel V, onderdeel D, onder 5, eerste zin, 7, eerste zin, 8, eerste zin en 9, eerste zin, terugwerken tot en met 1 januari 2025
2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel II, onderdeel F in werking op 1 januari 2031.
3. In afwijking van het eerste lid treedt artikel XIV in werking op het tijdstip waarop het bij koninklijke boodschap van 6 oktober 2023 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs en enige andere wetten in verband met de invoering van regels voor het verlenen van toelating voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten (Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten) (kamerstukken 36446) tot wet is of wordt verheven en die wet in werking treedt.
4. In afwijking van het eerste lid treedt artikel VIII in werking op het tijdstip waarop artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing in werking treedt.

²² Richtlijn 2014/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van Richtlijn 2001/37/EG (PbEU 2014 L 127).

²³ Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/576 van de Commissie van 15 december 2017 inzake de technische normen voor op tabaksproducten aangebrachte veiligheidskenmerken (PbEU 2018 L 96).

²⁴ Artikel 9, tweede lid, Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/576.

²⁵ Zoals beschreven in de artikelen 4h en 4i van de Tabaks- en rookwarenwet.

Artikel XVII (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XVIII

Deze regeling wordt aangehaald als: Eindejaarsregeling 2025

CONCEPT